

Håb, gnist og handlekraft: Evaluering af Boostcamp – et højskolelignende forløb for autistiske unge

“En af de vigtigste ting jeg fik med fra Boostcampen, var det der med, at man havde nogle andre, man kunne relatere til. Jeg har fået dem i rollespilsgruppen [på Boostcampen] som venner, og så har jeg en underbo, som jeg har kendt siden 2. klasse, og så har jeg en ven, der bor i Skive, og det er de venner jeg har. Så jeg har allerede bare ved én Boostcamp flere venner i den gruppe, end jeg havde totalt før - som jeg så kan relatere til, det er derfor jeg siger, at det er en stor ting.”

(deltager på Boostcamp)

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. INDLEDNING	3
2. HVAD VISER EVALUERINGEN?	4
3. BOOSTCAMP - BAGGRUND OG INDHOLD	6
3.1. Baggrund for Boostcamp	6
3.2. Indhold i Boostcamp	7
4. EVALUERINGENS TEORETISKE OG METODISKE GRUNDLAG	10
4.1 Boostcampens indsats teori	10
4.2. Datagrundlag	11
5. ER VORES MÅL MED BOOSTCAMPEN OPNÅET?	13
5.1 Boostcampens betydning for deltagernes erfaringer med at deltage i sociale sammenhænge	13
5.2 Boostcampens betydning for, at de unge får inspiration og større motivation til at finde vejen videre ift. beskæftigelse og/eller uddannelse	22
5.3 Boostcampens betydning for, at de unge opnår større selvforståelse og i højere grad føler sig som aktører i eget liv	26
6. BOOSTCAMPENS LÆNGDE	31
7. FORANKRING OG OVERFØRSEL AF LÆRING TIL DELTAGERENS HVERDAG	33
8. KONKLUSION	38
8.1. Opsummering	38
8.2. Fremadrettede anbefalinger	38
9. BILAG	40

Evalueringen er udarbejdet af:

- Johanne Rørdam Svane, udviklingskonsulent i Specialområde Autisme, Region Midtjylland: johsva@rm.dk
- Krista Kajberg, udviklingskonsulent i Specialområde Autisme, Region Midtjylland: krikaj@rm.dk
- Kirsten Overgaard, Specialkonsulent i Defactum, Region Midtjylland: kirsten.overgaard@stab.rm.dk

Specialområde Autisme, Region Midtjylland, november 2021.

Publikationen kan frit refereres med tydelig kildeangivelse.

1. INDLEDNING

“Det er tit, når man tager til events og ting, som handler om autister, så er der faktisk ikke nogen autister, der står for det overhovedet, så det er alle de der neurotypiske, som egentlig ikke kan snakke på vores vegne, men de gør det alligevel”

(deltager på Boostcamp)

Specialområde Autisme har i 2020 afprøvet en ny indsats i samarbejde med Viborg Kommune; Boostcamp. Boostcamp er et højskolelignende forløb målrettet normalt- og velbegavede autistiske unge, som er på kanten af beskæftigelse og/eller i risiko for social isolation. Formålet med Boostcamp er empowerment, og målet på længere sigt er, at de unge kan opnå øget netværksdannelse, større livskvalitet og fodfæste på arbejdsmarkedet.

Som led i afprøvningen af Boostcamp er der foretaget en evaluering for at blive klogere på ikke blot, 'om Boostcamp virker' – altså hvorvidt Boostcamp giver det forventede udbytte for deltagerne - men også 'hvordan Boostcamp virker'. Det betyder, at vi ønsker at undersøge, hvilke elementer af Boostcampen, som i særlig grad har haft betydning for udbyttet af campen.

Evalueringen er foretaget af Specialområde Autisme i samarbejde med DEFACTUM - en forsknings- og konsulentenhed i Region Midtjylland. Evalueringen er medfinansieret af Region Midtjyllands Forsknings- og Udviklingspulje på socialområdet.

Rapporten består af 7 afsnit. Først beskrives baggrunden for Boostcampen og dens indhold (afsnit 2), og evalueringens teoretiske og metodiske grundlag (afsnit 3). Dernæst analyseres, i hvilken udstrækning og hvordan de opstillede mål for Boostcampen er opnået (afsnit 4). Der stilles også skarpt på, hvad datamaterialet siger om længde og intensitet på campen (afsnit 5).

Endvidere analyseres i hvilken udstrækning og hvordan det er lykkedes at forankre og overføre læring til deltagernes hverdag (afsnit 6). Rapporten afsluttes med en konklusion, der både indeholder en opsummering og en række fremadrettede anbefalinger (afsnit 7).

2. HVAD VISER EVALUERINGEN?

De væsentligste fund i evalueringen er opsummeret i nedenstående boks. De vil blive gennemgået og uddybet i løbet af rapporten.

Boostcampens betydning for...

... erfaringer med at deltage i sociale sammenhænge

- Størstedelen af deltagerne har på Boostcampen fået positive erfaringer med at deltage i sociale sammenhænge
- Modet og lysten til at deltage er blevet understøttet af, at deltagere på Boostcampen var autistiske unge
- Det er vigtigt at understøtte sammenhold, tillid og tryghed allerede fra starten
- Rammerne, herunder de to gennemgående medarbejdere, har bidraget til at skabe ro og overskud til deltagelse i det sociale
- Der er brug for øget opmærksomhed på, hvorvidt alle føler sig som en del af fællesskabet undervejs på campen
- Deltagernes mulighed for at fastholde relationer fra Boostcampen synes understøttet af, at alle deltagere bor i samme kommune

... inspiration og større motivation til at finde vejen videre ift. beskæftigelse eller uddannelse:

- Deltagerne allerede var motiverede for beskæftigelse også inden Boostcampen
- Boostcampen har bidraget til øget ejerskab og handlekraft ift. beskæftigelse
- Det sociale boost på Boostcampen har givet øget mod til at turde gribe mulighederne ift. beskæftigelse
- Boostcampen har givet deltagerne større indsigt i egne styrker, udfordringer og støttebehov i relation til beskæftigelse

... større selvforståelse og aktør i eget liv

- Boostcampen har bidraget til øget selvforståelse blandt deltagerne
- Boostcampen har bidraget til øget empowerment og at deltagerne i højere grad føler sig som aktører i eget liv
- De autistiske undervisere på campen inspirerer og fungerer som rolle modeller
- Autistisk repræsentation blandt underviserne er vigtig for deltagerne
- Deltagerne kan spejle sig i og blive inspireret af hinanden
- Boostcampen har givet øget indsigt og konkrete redskaber

Om Boostcampens længde

- Undervisere og pædagogiske medarbejdere på campen vurderer, at Boostcampens længde på 8 døgn var passende
- Flere af de interviewede deltagere oplever, at programmet har været meget intensivt og er ærgerlige over, at de ikke orkede at deltage i det hele
- Flere af de interviewede deltagere og kontaktpersoner udtrykker et ønske om f.eks. at splitte campen op i mindre 'bidder' eller at lægge fridage ind

Om forankring og overførsel af læring til deltagerens hverdag

- Den personlige mappe/det udleverede diplom for Boostcamp kan have en vigtig signalværdi, fordi det bliver et konkret bevis på at deltagerne er lykkedes med at gennemføre en aktivitet
- Der er brug for øget fokus på forankring af læring i deltagernes hverdagsliv
- Der kan med fordel være endnu mere fokus på hvem der udpeges som kontaktperson og forventningsafstemning med denne
- For de deltagere hvor samarbejdet med kontaktpersonen har fungeret godt, har samarbejdet bidraget til at fastholde læring og integrere nye redskaber i deltagerens hverdag

3. BOOSTCAMP - BAGGRUND OG INDHOLD

I det følgende beskrives baggrunden for udviklingen af Boostcampen. Herefter beskrives formålet med Boostcampen samt dens indhold. Det er muligt at læse mere om Boostcampens opbygning i en særskilt konceptbeskrivelse, som mere detaljeret gennemgår indhold og opbygning.

3.1 Baggrund for Boostcamp

I Specialområde Autisme ser vi behov for at udvikle tilbud, der går andre veje i forsøget på at støtte autistiske unge til at få fodfæste på arbejdsmarkedet. Baggrunden er, at undersøgelser viser, at autistiske voksne er markant dårligere stillet ift. beskæftigelse, livskvalitet, ensomhed og selvstændig livsførelse. Ikke blot dårligere stillet end befolkningen som helhed, men også set i forhold til mennesker med andre mentale handicaps (Vogeley et al. 2013; White et al. 2016; Lasgaard et al. 2010; Locke et al. 2010; Roux et al. 2015). Desuden belyser en interviewrunde med sagsbehandlere fra jobcentre og myndighedsafdelinger foretaget af Specialområde Autisme i 2016, at det særligt er tidsafgrænsede tilbud til gruppen af normalt- og velbegavede autistiske unge, som efterspørges. De unge normalt- og velbegavede autistiske unge har andre ressourcer end autister med udviklingshæmning og bliver derfor mødt af andre krav. Deres udfordringer kan fremstå mindre synlige, men er ikke desto mindre gennemgribende. Dette medfører, at det er vanskeligt at finde beskæftigelsesrettede tilbud, som kan matche denne målgruppes behov.

Det handler dog ikke kun om arbejdsmarkedstilknytning, men også om at forebygge ensomhed og social isolation. Tidligere var autismeområdet præget af en opfattelse af, at autistiske mennesker ikke havde ønske om og behov for relationer. Vi ved i dag, at denne opfattelse ikke stemmer overens med virkeligheden. Det er alligevel sådan, at autistiske mennesker ofte har et meget spinkelt socialt netværk. Et studie viser f.eks. at kun 8 % af autistiske unge havde mindst én tæt ven, mens knap 21 % havde en relation med en jævnaldrende, som involverede en form for fælles aktivitet (Orsmond et al. 2004). Et andet studie med autistiske unge viser, at over 55 % aldrig har været sammen med en ven (Liptak et al. 2011). Desuden viser forskning at ensomhed hos autistiske mennesker fører til højere risiko for angst, depression og nedsat selvværd (Bauminger et al. 2004; White & Roberson-Nay 2009; Mazurek 2014).

Samtidig peger både forskning og praksiserfaringer på, at interesser har stor betydning for mange autistiske mennesker og kan spille en væsentlig rolle ift. læring/udbytte for målgruppen. Et studie peger på, at autistiske mennesker i højere grad end en neurotypisk kontrolgruppe er motiveret af indefrakommende faktorer som f.eks. interesse, viden og engagement. For at autistiske mennesker skal opnå den bedste effekt af en læringsproces, er det altså væsentligt, at det er interessen, der driver værket.

Flere studier peger desuden på, at særinteresser er forbundet med entusiasme, stolthed, glæde samt øget selvtillid (Grove et al. 2016; Koegel et al. 2013). I vores daglige praksis ser vi også, at interesser kan være en vej til socialisering, øget socialt engagement og interaktion med jævnaldrende, hvilket kan bidrage til at forebygge og muligvis også bryde social isolation.

3.2. Indhold i Boostcamp

Med udgangspunkt i ovenstående har vi i Specialområde Autisme udviklet Boostcamp. Kort fortalt er Boostcamp et intensivt, højskolelignende forløb på 8-12 døgn målrettet normalt- og velbegavede autistiske unge, som er på kanten af beskæftigelse og/eller i risiko for social isolation. Formålet med Boostcamp er empowerment, eller med andre ord; at Boostcamp bidrager til at skabe håb, gnist og handlekraft hos de unge.

Mål med Boostcamp

På kort sigt er målene for de unges deltagelse på Boostcampen at:

- få positive erfaringer med at deltage i sociale sammenhænge
- opnå en mere positiv selvforståelse og i højere grad føler sig som aktører i eget liv
- få inspiration og større motivation til at finde vejen videre ift. beskæftigelse og/eller uddannelse

Målet på længere sigt er, at de unge kan opnå øget netværksdannelse, større livskvalitet og fodfæste på arbejdsmarkedet.

Målgruppe

Inklusionskriterier for at deltage i campen er at borger:

- har en autismediagnose og er i alderen 18-32 år
- er normal-/velbegavet
- ikke er i beskæftigelse/på kanten af beskæftigelse, og/eller i risiko for social isolation
- ikke har en udadreagerende adfærd
- ikke har svær komorbiditet
- ikke har aktuelt rusmiddelproblematikker

Pilottest og videreudvikling

Boostcamp er udviklet og pilottestet af Specialområde Autisme i 2017. I samarbejde med Viborg Kommune er konceptet videreudviklet i 2019-2020. I videreudviklingen har vi særligt været optaget af, at indsatsen i højere grad skal understøtte, at de unges oplevelser af empowerment forankres i deres hverdagsliv efter campen. Samtidig er indsatsen søgt styrket ift. information og forberedelse af de unge forud for campen, dels for at lykkes med rekruttering af et tilstrækkeligt antal deltagere inden for målgruppen, og dels for at de unge fik så god som mulig en oplevelse og herunder, at de fleste unge kunne gennemføre hele campen. Endelig har vi haft ambitioner om, at undervisningen på campen i højere grad skal være involverende, dvs. lægge op til at de unge deltager aktivt.

Højskolelignende – hvad betyder det?

Højskole-tanken indebærer, at de unge opholder sig på Boostcampen døgnet rundt, og at der hver dag er et program, som indeholder både undervisning, fælles måltider og sociale aktiviteter. Foruden de unge opholder også to pædagoger sig på campen døgnet rundt under hele forløbet. Pædagogerne deltager dels med det formål at støtte op om hver enkelt i forhold til deltagelse, tryghed og trivsel, og dels for at bidrage til at opbygge et fællesskab på campen. Der er stort fokus på, at campen skal være kendetegnet ved ligeværd mellem deltagere og medarbejdere.

Linjefag

Stort set hver dag er de såkaldte 'linjefag' på programmet. På Boostcamp 2020 var linjefagene 'animationsfilm' og 'bræt-rollespil'. Linjefagene er praktiske workshops hvor de unge selv er aktive, og de unge kan frit vælge, hvilket af de to fag de ønsker. Med linjefagene forsøger vi dermed at tage afsæt i noget, som de unge er interesserede i, i forhåbning om at det kan være en vej til glæde og selvtillid og en genvej til socialt engagement og fællesskab med ligesindede. Undervisningen i linjefag varetages af to erfarne undervisere inden for hvert deres felt, og som også har erfaring med at samarbejde med autistiske unge.

Undervisning med fokus på empowerment

Ud over linjefag består campens program af involverende undervisning. Den røde tråd i undervisningen er 'empowerment'. Empowerment handler om at styrke den enkeltes tro på sig selv og egen handlekraft, og at der skabes mulighed for at udfolde dette (Socialstyrelsen 2017). For et ungt autistisk menneske kan der være mange ting, der gør det svært at tro på sig selv og opleve muligheder for at handle. Det kan f.eks. skyldes ens eget eller andres syn på autismen, eller det kan handle om dårlige erfaringer og nederlag f.eks. i forhold til sociale relationer eller beskæftigelse/uddannelse.

Undervisningen har disse overskrifter:

- Autistisk identitet og selvforståelse
- Autisme og sanser
- Robusthed – et mentaliseringsbaseret program
- Muligheder for job og uddannelse i Viborg Kommune
- Erfaringer med job og uddannelse
- Når IQ'en skygger – hvad er diagnose, hvad er dovenskab?
- Medborgerskab og selvbestemmelse

Underviserne er autismespecialiserede medarbejdere fra Specialområde Autisme (pædagoger, pædagogiske konsulenter og psykolog), repræsentanter fra Jobcenter Viborg, og autistiske undervisere/oplægsholdere.

Autistiske rollemodeller

På Boostcamp 2020 er der fire forskellige autistiske undervisere. Dette er prioriteret i forhåbning om, at det vil betyde noget særligt for de unge at møde autistiske rollemodeller, som de kan spejle sig i og blive inspireret af. Der er desuden arbejdet med at skabe involverende undervisning, hvor deltagerne har mulighed for at være meget på banen, idet erfaringerne fra de tidligere camps er, at den undervisning, hvor deltagerne har mulighed for at være aktive undervejs, fungerer bedst.

Andre aktiviteter på campen

Ud over undervisningen er der som nævnt andre aktiviteter på campen. På Boostcamp 2020 er der f.eks. fælles indkøbstur, kortspil, filmaften, og gåture med den hund, som den ene pædagog har med på campen.

Information og opstartssamtale

Viborg Kommune er en central aktør i forhold til at formidle tilbuddet om Boostcamp 2020 til de unge i målgruppen. For at klæde de relevante medarbejdere fra Viborg Kommune på, er der udarbejdet en folder til de unge og et informationsmateriale til medarbejderne. I informationsmaterialet er det bl.a. beskrevet, at de unge skal have hver en kommunal kontaktperson, som f.eks. kan være den unges bostøtte eller sagsbehandler, og herunder hvad rollen som kontaktperson indebærer. De tilmeldte unge og deres kontaktpersoner bliver inviteret til en opstartssamtale, hvor pædagogerne, der er gennemgående medarbejdere på campen, informerer om, hvordan campen vil foregå og hvordan pædagogerne kan støtte og guide undervejs. Samtidig bliver den unge spurgt til sin trivsel, sit netværk, sine erfaringer med og ønsker ift. job og/ eller uddannelse, og om sine mål med at deltage i campen. Derudover bedes den unge om samtykke ift. forskellige forhold på campen.

Personlig mappe

På Boostcampen får de unge udleveret hver en personlig mappe, som den unge kan bruge til at gemme relevant materiale fra undervisningen, dokumentation fra samtaler med det pædagogiske personale på campen samt det diplom, som den unge får overrakt, da campen er gennemført. Tanken med dette er, at de unge efter campen har et 'minde' fra campen, som den unge også kan vælge at dele med sit netværk og/ eller sin kommunale kontaktperson og som dermed også kan understøtte forankring af ny viden/nye opdagelser i hverdagen efter Boostcampen.

Overleveringssamtale

Den unges kontaktperson bliver inviteret til en overleveringssamtale på den næstsidste dag på Boostcampen. Ud over kontaktpersonen deltager den unge og én af pædagogerne fra campen. Formålet er at gøre det muligt for den unges kontaktperson sammen med den unge at følge op på den unges oplevelser og erfaringer med at deltage i de sociale fællesskaber på campen, den unges læring fra undervisningen, og den unges overvejelser om den videre vej ift. beskæftigelse og/eller uddannelse.

4. EVALUERINGENS TEORETISKE OG METODISKE GRUNDLAG

4.1 Boostcampens indsats teori

Evalueringen er gennemført som en teoribaseret evaluering, dvs. at den tager udgangspunkt i en indsats teori¹. De relevante fagpersoner tilknyttet Boostcampen har derfor været samlet forud for Boostcampen og har sammen arbejdet med at finde frem til Boostcampens kerneelementer og med at præcisere de faglige antagelser om sammenhæng mellem ressourcer, aktiviteter og forventede resultater.

Det er resulteret i en indsats teori, se bilag 9.2.

Indsats teorien beskriver de centrale aktiviteter/elementer i Boostcampen og sammenhænge mellem disse og de forventede resultater af indsatsen. Indsats teorien indeholder dermed også de elementer og mulige sammenhænge, som vi i evalueringen er særligt interesserede i at holde øje med.

En teoribaseret evaluering er en grundlæggende afprøvning af de hypoteser/antagelser, der ligger bag formodningen om, at indsatsen vil føre til de ønskede resultater. En teoribaseret evaluering skal fokusere på to spørgsmål;

- hvorvidt de ønskede resultater er opnået med de foreskrevne aktiviteter
- hvorvidt de forskellige ressourcer og aktiviteter beskrevet i indsats teorien er til stede og gennemført, dvs. om implementeringen er gennemført som ønsket.

Evalueringens mæssigt kan der sondres mellem 'implementeringsfejl' og 'teorifejl'. Hvis man ikke opnår de ønskede resultater i forbindelse med indsatsen kan det skyldes, at indsatsen ikke er implementeret som forudsat, eller at teorien, dvs. hypoteserne om sammenhængen mellem ressourcer, aktiviteter og mål på hhv. kort og lang sigt, ikke er tilstrækkelig. Vi vil således i evalueringen være særligt opmærksomme eventuelle implementerings- og/eller teorifejl, såfremt de formodede resultater ikke er opnået.

Det er især målene på kort sigt, vi er interesserede i, og som også danner udgangspunkt for undersøgelsesspørgsmålene. Herudover er vi naturligvis interesserede i, om de beskrevne aktiviteter er gennemført med de beskrevne ressourcer, for netop at finde frem til, om hypotesen om, at en indsats på området fører til de beskrevne resultater mht. at opnå positive erfaringer med at deltage i sociale sammenhænge, at opnå større selvforståelse og se sig som aktør i eget liv og endelig at få inspiration og større motivation til at finde vejen videre ift. beskæftigelse og/eller uddannelse.

At evaluere ud fra en indsats teori betyder, at vi ikke udelukkende er optaget af, hvorvidt de forventede resultater er opnået, men også hvordan de opnås og om der er nogle elementer i indsatsen som er særligt betydningsfulde. Vi ønsker med andre ord også at blive klogere på, hvordan indsatsen kan forbedres fremadrettet.

¹Det er muligt at læse mere om den teoribaserede evaluering, herunder indsats teorien i Defactums notat: 'Hvad er indsats teori? En introduktion til et implementerings- og evalueringsredskab'. Notatet kan rekvireres via følgende link: <https://www.defactum.dk/medarbejdere/showPublication?publicationId=971&pageld=309982>

4.2. Datagrundlag

Evalueringen baserer sig hovedsageligt på kvalitativt interviewmateriale og desuden på registreringer af deltagerens fremmøde til undervisning og øvrige aktiviteter på campen.

Rekruttering til interview

Deltagerne får i forbindelse med en afsluttende samtale på Boostcampen mulighed for at give samtykke til, at vi efterfølgende må kontakte dem med henblik på et interview om deres oplevelse og udbytte af Boostcampen. Deltagerne kan herudover give samtykke til, at vi må tage kontakt til deres pårørende og/eller den kontaktperson fra Viborg Kommune, som er tilknyttet deres Boostcamp-forløb. Af forskellige årsager var det dog ikke alle, der fik forelagt samtykkeerklæringen på campen. Vi tog derfor efterfølgende kontakt til deltagerens kontaktpersoner og bad om hjælp til at få videreformidlet samtykkeerklæringen. På baggrund heraf er der gennemført telefoniske interview med følgende:

- Fire deltagere
- To pårørende
- Fem kontaktpersoner

Herudover har vi interviewet to autistiske medundervisere og foretaget et fokusgruppeinterview med undervisere og pædagoger fra Boostcampen. Sammenlagt har altså i alt 20 aktører bidraget til evalueringen fordelt på 14 interviews.

Interview med deltagere, pårørende og kontaktpersoner

Interviewene blev gennemført som semistrukturerede interview pr. telefon.

Fokus i interviewene med deltagerne var på:

- Deltagerens oplevelse af Boostcampen, herunder linjefagernes betydning
- De autistiske medundervisere
- Højskoleformen med de faste pædagoger og de andre deltagere med autisme
- Udbyttet af Boostcamp
- Samarbejdet med den kommunale kontaktperson
- Socialt netværk, selvforståelse og trivsel

De pårørende blev spurgt ind til:

- Generelt indtryk af deltagerens oplevelse og udbytte
- Linjefag og andre fag på campen
- Socialt netværk og aktiviteter
- Selvforståelse
- Arbejde/uddannelse
- Viborg Kommunes opfølgning
- At være pårørende

Kontaktpersonerne skulle forholde sig til spørgsmål inden for følgende temaer:

- Kendskab til borger
- Borgers oplevelse og udbytte
- Opfølgning med borger efter campen
- Rollen som kontaktperson

Fokusgruppeinterview

Der er herudover gennemført et længere fokusgruppeinterview med deltagelse af de to pædagoger på campen, de to linjefagsundervisere samt tre undervisere i de øvrige fag. Fokus var på at uddrage læring ud fra forløbet både med hensyn til:

- Linjefagene
- Den øvrige undervisning
- Højskoleformen og øvrige rammer omkring Boostcamp
- Samarbejdet med de kommunale kontaktpersoner
- Særlige oplevelser i forhold til deltagerne, herunder også deltagernes samspil, aktivitetsniveau, motivation og eventuel udvikling

Interview med autistiske medundervisere

Endelig er der gennemført to interview med autistiske medundervisere. Den ene underviser valgte at gennemføre interviewet skriftligt.

- Underviserne blev spurgt om deres oplevelse af;
- Hvordan undervisningen fungerede
- Deltagernes udbytte
- Hvilken betydning det har at der er autistiske medundervisere

Bearbejdning af kvalitative data

Alle interviews er lydoptaget og efterfølgende transskriberet. Herefter er interviewene kodet i databehandlingsprogrammet NVivo, der er særligt velegnet til analyse af kvalitativt datamateriale. Interviewene er kodet ud fra de ressourcer, aktiviteter og mål, der er opstillet i indsats teorien for at vi på denne måde bedre kan udlede, hvorvidt de faglige antagelser om sammenhængen mellem disse er korrekte.

5. ER VORES MÅL MED BOOSTCAMPEN OPNÅET?

Vi vil nu se nærmere på, hvorvidt Boostcampen har bidraget til at indfri de mål, som vi forventer kan opnås på kort sigt.

De kortsigtede mål er som tidligere nævnt:

- at de unge får positive erfaringer med at deltage i sociale sammenhænge
- at de unge får inspiration og større motivation til at finde vejen videre ift. beskæftigelse og/eller uddannelse
- at de unge opnår større selvforståelse og i højere grad føler sig som aktører i eget liv

I det følgende undersøges, hvorvidt målene synes opnået og – såfremt målene er opnået – hvilke elementer, der, jf. indsats teorien i bilag 9.2, i særlig grad synes at have bidraget til målopnåelsen.

5.1 Boostcampens betydning for deltagernes erfaringer med at deltage i sociale sammenhænge

Afsnittet viser at:

- Størstedelen af deltagerne har på Boostcampen fået positive erfaringer med at deltage i sociale sammenhænge
- Modet og lysten til at deltage er blevet understøttet af, at alle deltagere på Boostcampen var autistiske unge
- Det er vigtigt at understøtte sammenhold, tillid og tryghed allerede fra starten
- Rammerne, herunder de to gennemgående medarbejdere, har bidraget til at skabe ro og overskud til deltagelse i det sociale
- Der er brug for øget opmærksomhed på, hvorvidt alle føler sig som en del af fællesskabet undervejs på campen
- Deltagernes mulighed for at fastholde relationer fra Boostcampen synes understøttet af, at alle deltagere bor i samme kommune

“Det er jo altid sjovt at komme og mødes med nogle andre, som man har en fælles interesse med. Og så har man nogle relevante fag også. Og så, uanset hvor meget vi påstår, at vi ikke har brug for alt det der sociale, så er det faktisk rart at komme ud på sådan en miniferie.” (deltager på Boostcamp)

Som beskrevet indledningsvist var et af målene med Boostcampen, at deltagerne fik positive erfaringer med at deltage i sociale sammenhænge. Tre af de i alt fire interviewede deltagere på Boostcampen fremhæver i interviewene, at de har haft positive oplevelser med at deltage i det sociale fællesskab på campen, hvilket også ovenstående citat eksemplificerer. Dette bakkes op af de interviewede pårørende, kontaktpersoner samt Boostcampens medarbejdere, idet størstedelen af disse peger på det sociale, når de bliver bedt om at vurdere, hvor den enkelte deltager har fået det største udbytte af campen. Størstedelen af interviewmaterialet giver således klare indikationer på, at målet om at de unge får positive erfaringer med at deltage i sociale sammenhænge er lykkedes. Der er dog også en af de interviewede deltagere, som ikke oplever at være blevet inkluderet i det sociale fællesskab.

I det følgende vil vi trække de elementer frem, som ifølge analysen af interviewmaterialet i særlig grad synes at have bidraget til målopnåelsen angående sociale relationer, ligesom vi vil undersøge hvilken læring, vi kan uddrage af det deltagerforløb, hvor målet ikke syntes at blive opnået.

Et autistisk fællesskab

Flere af de interviewede deltagere peger på, at det har haft positiv betydning for deres lyst til og mod på at deltage i det sociale fællesskab, at Boostcampen alene har været for autistiske unge. Det har givet nogle særlige rammer for samværet og en særlig samhørighed og forståelse blandt deltagerne. En deltager fremhæver, at udbyttet ikke ville have været det samme, hvis der havde været en bredere målgruppe, fordi autistiske mennesker med deltagerens egne ord: ‘kender autister’ og forstår hinanden og hinandens grænser. En anden deltager udtrykker det på følgende måde:

“Der er lidt større forståelse blandt andre autister, at: nu bliver det lige for meget, nu går jeg lige for mig selv [...]. Det er nemmere at være sammen på vores måde. [...] Vi skal ikke have 46 liter vodka ind, for at vi kan synes, vi er sociale, eller, vi behøver ikke engang at snakke sammen for at være sociale, bare det, at man er i samme rum er en gang imellem nok, og for den sags skyld tage hensyn til, at man snakker om nogle nørdede ting.”

(deltager på Boostcamp)

Citatet tyder altså på, at det er lykkedes at skabe nogle rammer, hvor det har været muligt at deltage i det sociale fællesskab på en måde som giver mening for og plads til den enkelte.

Dette bekræftes af en pårørende, der i interviewet giver udtryk for følgende:

“I sådan store sammenhænge, så sætter han sig som regel ovre i et hjørne, det har jeg ikke indtryk af, at han har gjort [på Boostcampen]. Det fortalte han i hvert fald ikke, han fortalte, at han havde været med. [...] Det var på en eller anden måde et socialt rum, hvor han... Han valgte i hvert fald ikke at sætte sig ovre i et hjørne, men tog del i det. Han turde godt at være der, ja.” (Pårørende)

Flere af interviewede undervisere på Boostcampen fremhæver på linje med den pårørende i citatet ovenfor, at de har en oplevelse af, at der allerede tidligt i forløbet bliver etableret en tryghed i gruppen som gør, at størstedelen har lyst til at deltage i og bidrage til fællesskabet – også i undervisningssammenhænge, hvor der er stort engagement fra deltagerne. Adspurgt om, hvad der kan have bidraget til at etablere denne tryghed, peges der på, at det ‘ryste sammen’-arrangement, som gennemføres på Boostcampens første dag af en autistisk underviser, har haft stor positiv betydning for etableringen af gruppen, fordi det giver mulighed for, at deltagerne allerede fra starten kan åbne sig op over for hinanden:

“De går fra at være 12 individer til at have lidt den der holdånd, [...] man åbner lige lidt op og deler lidt, og man kan skabe noget samhørighed, som gør, at hvis man ikke vidste bedre, så kunne man jo sagtens have troet, at [deltagerne] kom fra det samme sted, og at de var vant til at omgås hinanden. [...] Og det tænker jeg er rigtig vigtigt, at [det ‘ryste sammen’-arrangement] bliver lagt i starten, sådan at det er et fundament, man bygger på. Fordi det er lidt der, det starter. For hvis du har 12 individualister, der sidder sådan: ‘Hmm, jeg er ikke sikker på, jeg tør sige noget, fordi folk hører alligevel aldrig på mig’, så er det svært.” (Underviser)

Citatet synes at indikere, hvor vigtigt det har været for Boostcampens afvikling, at der er blevet skabt et godt fundament allerede fra starten i form af samhørighed og tryghed deltagerne imellem. Flere af deltagerne fremhæver på linje hermed det positive i, at den autistiske underviser, der stod for det pågældende sociale arrangement, var åben omkring sin egen autismediagnose, og at dette bidrog til at skabe et rum, hvor man som deltager selv havde lyst til at bidrage med egne perspektiver og erfaringer.

Samtidig peges der dog også på det positive i, at samtalerne ikke udelukkende omhandlede det at have en autismediagnose, men om meget andet. En deltager udtrykker det således:

“[Den autistiske underviser] fortalte ikke sin historie, han var bare en person, som havde en diagnose, som gerne ville snakke med os: [...] Han var mere interesseret i os end om at snakke [om sin diagnose] i to timer” (deltager)

Ovenstående citat synes at kunne tolkes på flere måder: En tolkning er, at det ikke blot er det at have at have autisme, der skaber et fællesskab mellem underviser og deltager, men i ligeså høj grad det at opleve en oprigtig interesse fra underviserens side for deltagerne. En anden tolkning er, at det kan være nemmere for en autistisk underviser intuitivt at vide, hvordan vedkommende skal vise oprigtig interesse for de autistiske deltagere.

Et socialt samspil i et trygt rum

Herudover fremhæves det af både deltagere, undervisere og medarbejdere på campen, at rammerne, som de beskrives i evalueringens afsnit 2, hvor der er et klart program for ugen samt to pædagoger, der er gennemgående hele ugen, netop har bidraget til at give deltagerne ro og overskud til i højere grad at kunne deltage i det sociale fællesskab. En deltager udtrykker det således:

“Man købte ikke mad, når man var ude at handle [på Boostcampen], altså man havde lyst til at være med til deres fællesspisninger. Fordi de snakkede alle sammen godt sammen og der var ikke nogen konflikter, så det var rigtig, rigtig godt sat op og autistvenligt, vil jeg sige.”
(deltager)

Med ordvalget: ‘autistvenlig’ synes deltageren at bifalde rammerne på campen, som for deltageren bidrog til bl.a. at have overskud og lyst til at deltage i fællesspisningen fremfor at vælge at spise for sig selv. I denne sammenhæng kan det også nævnes, at flere af deltagerne fremhæver den hjemmelavede mad og de tre daglige fællesmåltider som et positivt forhold ved campen.

De gennemgående medarbejdere peger selv på, at en af de væsentligste årsager til at det lykkes at skabe et trygt miljø blandt deltagerne netop skal findes i, at det er de samme medarbejdere, der er på campen hele vejen. En medarbejder udtrykker det således:

“Vi [de gennemgående medarbejdere] er jo en del af rammerne også. Og det her med, at vi er gennemgående, det giver en ro fra nærmest dag to, hvor de vågner og ‘Hov, det er dem igen, dem mødte vi i går. Nåh okay, de siger, de bliver hængende, så kan vi bare slappe af’. Og de har fundet ud af på dag to også, at vi gerne vil hjælpe, hvis der er noget, der – hvis der er nogle spørgsmål. Så det fungerer selvfølgelig rigtig godt.” (medarbejder)

Dette bakkes op af flere undervisere på campen. Bl.a. beskriver en af de interviewede de gennemgående medarbejdere som en af de ‘hemmelige ingredienser’, der er vigtige for at forstå Boostcampens succes, fordi de bidrager til at skabe et trygt rum, som er rart at være i.

De gennemgående pædagogiske medarbejdere beskrives af deltagerne bl.a. som ‘forstående’, ‘ikke anmassende’, ‘til at snakke med, når man havde brug for nogle at snakke med’, ligesom det af en deltager fremhæves, at ‘de havde forstand på, hvad de gjorde, og de pressede ikke for hårdt til at det stoppede os fuldstændigt’. En anden fremhæver som eksempel på, hvorfor han holdt af medarbejderne, det positive i, at man kunne komme med et forslag til frokost og at det så blev serveret den efterfølgende dag. Disse beskrivelser antyder, at ønsket om at skabe en camp med fokus på ligeværd, respekt og ikke-formynderisk samvær mellem deltagere og medarbejdere, er lykkedes. Også medarbejderne bifalder denne form for samvær. En medarbejder beskriver det således:

“Og så er det fedt som pædagog på et botilbud til daglig at prøve at være pædagog i sådan nogle rammer der, fordi det er ikke mig, der skal gå op i, om de skal på slankekur og hvor tit de går i bad og alt det der. Det skal jeg overhovedet ikke forholde mig til. For mig handlede det om at skabe ro og tryghed, så de har lyst til at være der og lyst til at blive der. Det var det, jeg skulle. Det er en anden måde at være pædagog på, end jeg er til daglig. Det var dejligt. [...] Det var derfor, jeg læste til pædagog.” (medarbejder)

Medarbejderen peger altså på, at man på Boostcampen er fritaget for nogle af de krav og retningslinjer inden for en række forskellige områder, som man ellers er underlagt som medarbejder på et botilbud, og at denne frisættelse åbner op for, at der kan skabes en anden relation med deltagerne og at man kan arbejde på en anden måde og lægge vægt på andre ting i indsatsen end vanligt.

Som medarbejder på et botilbud varetager man ofte en bred opgaveportefølje, hvor der kan være forskellige mål, krav og ønsker. Borgeren skal modtage støtte ud fra egne ønsker og behov og støtten skal være hjælpsom for den enkelte. Samtidig skal krav, forventninger og retningslinjer i f.eks. kommunens bestilling, socialstyrelsens kvalitetsmodel, Den Danske Kvalitetsmodel og Styrelsen for Patientsikkerhed selvfølgelig overholdes.

For at tage 'sundhedseksemplet' i interviewet, så er man som medarbejder på et botilbud forpligtet til at arbejde med borgerens sundhed og dokumentere dette arbejde, men samtidig overholde borgerens selvbestemmelsesret.

Det er ikke unormalt, at medarbejderen det ene øjeblik arbejder med relationer, netværk og sociale kompetencer og det næste hjælper borgeren med at gøre rent, vaske tøj, huske at gå i bad og tage medicin. I andre tilfælde igen støttes borgeren ift. eventuelle svære problemstillinger som angst og depression eller kontakt med offentlige instanser. På Boostcampen er der færre og mindre modsatrettede krav og forventninger, hvilket af medarbejderne fremhæves som en styrke ved Boostcampen ift. de mål, der er med netop denne indsats.

For at tage 'sundhedseksemplet' i interviewet, så er man som medarbejder på et botilbud forpligtet til at arbejde med borgerens sundhed og dokumentere dette arbejde, men samtidig overholde borgerens selvbestemmelsesret.

Det er ikke unormalt, at medarbejderen det ene øjeblik arbejder med relationer, netværk og sociale kompetencer og det næste hjælper borgeren med at gøre rent, vaske tøj, huske at gå i bad og tage medicin. I andre tilfælde igen støttes borgeren ift. eventuelle svære problemstillinger som angst og depression eller kontakt med offentlige instanser. På Boostcampen er der færre og mindre modsatrettede krav og forventninger, hvilket af medarbejderne fremhæves som en styrke ved Boostcampen ift. de mål, der er med netop denne indsats.

Opmærksomhedspunkter i forhold til inklusion i fællesskabet

Der er dog også en af de interviewede deltagere, der gav udtryk for ikke at opleve at være blevet en del af fællesskabet på Boostcampen på trods af, at deltageren havde ønsker om det modsatte inden campens opstart. Deltageren udtrykker det således:

"Der var en dag, hvor den eneste sætning jeg sagde på en hel dag, det var: 'Ja, du må gerne låne min blyant', ellers så var der en hel dag, hvor jeg ikke sagde noget som helst. Jeg snakkede bedre med lærerne, end jeg snakkede med nogle af de andre, så jeg havde det rigtig godt med lærerne, men 'you know', jeg havde det ikke godt."

(deltager)

Modsat de andre interviewede oplever denne deltager det autistiske fællesskab som vanskeligt at navigere i. Deltageren oplever, at autistiske mennesker generelt har svært ved 'small-talk' eller med deltagerens egne ord: 'bare at gå hen til en fremmed og snakke, især hvis man ikke har set hinanden før'. Ifølge denne deltager gør dette det vanskeligt at lære de andre at kende og skabe bånd til hinanden på campen. Samtidig observerer deltageren imidlertid, at de andre deltagere ved hjælp af fælles aktiviteter stille og roligt skaber bånd til hinanden, men at vedkommende selv ikke oplever at blive en del af de fællesskaber, der opstår. Adspurgt om, hvorvidt man kunne have tilrettelagt Boostcampen anderledes, så deltageren i højere grad ville have følt sig inkluderet, peger deltageren på muligheden for at møde deltagerne forud for campens start:

“Jeg tror at hvis vi alle sammen har kunnet mødes en eftermiddag eller en formiddag det sted, hvor vi alle sammen har skullet være en uge og lært hinanden at kende, så tror jeg det ville have været nemmere, fordi så vidste jeg godt hvem jeg skulle, eller ikke hvem jeg skulle snakke med, men hvem der var der, og hvem der ikke var der”

(deltager)

Et øget kendskab til de andre deltagere forud for campen synes altså for denne deltager at kunne have understøttet muligheden for at indgå i fællesskaberne på campen. Herudover nævner deltageren et ønske om flere 'ryste sammen'-arrangementer i løbet af campen, så dialog og sammenhold deltagerne imellem i højere grad blev understøttet.

Også de interviewede medarbejdere gør i interviewet opmærksom på, at en enkelt deltager ikke syntes at blive en del af fællesskabet samt at medarbejderne i få tilfælde kom til at tolke manglende deltagelse i de fælles aktiviteter som manglende lyst eller overskud til at deltage i det sociale. Medarbejderne peger selv på, at man med fordel kunne have afholdt midtvejsamtaler med deltagerne for på denne måde bedre at kunne spotte deltagernes trivsel på campen og om nogle havde brug for støtte til at indgå i det sociale fællesskab. I planlægningen af Boostcampen 2020 var intentionen, at disse midtvejsamtaler skulle afholdes, men i praksis skete dette ikke, da samtalerne ikke var programsat og derfor ikke blev prioriteret i et i forvejen tæt pakket program. Dette afsnit synes dog at indikere, at midtvejsamtaler bør programsættes og afholdes på fremtidige Boostcamps.

Linjefag som (gen)vej til socialt engagement og fællesskab

Der peges af undervisere og pædagoger på, at linjefagene har haft positiv betydning for det sociale sammenhold, fordi det har været muligt at skabe et fællesskab i kraft af fælles interesser. Flere af de interviewede deltagere fortæller ligeledes, at de indledende knyttede bånd til hinanden pga. deres fælles interesser, som blev et naturligt samtaleemne. Dette indikerer altså, at linjefagene som håbet har fungeret som en (gen)vej til socialt engagement og fællesskab med ligesindede. Flere af de interviewede peger på, at særligt rollespil synes at fungere som en god ramme for det sociale samspil, fordi rollespillet er baseret på interaktion deltagerne imellem, påtagning af roller med klare og unikke karaktertræk samt en spilleleder, der leder, støtter og giver anvisninger undervejs. Samtidig fremhæver flere undervisere, at de er blevet overraskede over den empati, som deltagerne har fremvist undervejs i spillet. Rollespilsunderviseren fortæller, at han var imponeret over deltagernes motivation og evne til at leve sig ind i den karakter, de havde fået tildelt:

“F.eks. der er en præst – han har den egenskab, han er barmhjertig, fordi han er meget sådan tilgivende, men han har også den egenskab, at han er frygtsom. [...] Og det var sådan ret sjovt, for ham der så fik ham, det fattede han med det samme. Og selv i situationer, hvor det ville være mere fordelagtigt lige at komme til at glemme det og så give den gas, så spillede han faktisk på det. [...] og når han siger: “Arh, jeg er faktisk ikke sikker på, at jeg skal med”, “Arh, kom nu, du kan godt”, så greb de andre den, og var ligesom støttende [...]. Og det er det, man kalder rollespil. Altså ellers, så kan man lige så godt spille brætspil.

(linjefagsunderviser)

I citatet fremhæves altså både deltagernes evne til at leve sig ind i egen rolle, men også deres evne til at støtte hinanden og udvise omsorg undervejs. Flere af de interviewede fagpersoner fremhæver, at rollespillet med dets tydelige rammer kan have været med til at afhjælpe nogle af de udfordringer, som man som autistisk menneske ellers kan opleve i det sociale samspil. Samtidig peges der på, at det kan være nemmere at udtrykke sig og turde mere end vanligt i det sociale felt, når man har en maske på i form af rollespilskaracteren. Underviserne udtrykker håb om, at den sociale læring, der er opstået i rollespillet, kan overføres til andre kontekster – og hvis ikke den konkrete færdighed, så ‘følelsen af at lykkes’, som en underviser på Boostcampen udtrykker det.

Øget netværksdannelse?

Mens målet på kort sigt er, at de unge får positive erfaringer med at deltage i sociale fællesskaber, er målet på længere sigt, at de opnår øget netværksdannelse. Da dataindsamlingen til denne evaluering er foregået cirka tre måneder efter Boostcampens afslutning, er det ikke muligt endeligt at vurdere, hvorvidt det langsigtede mål er opnået. Der er dog indikationer på, at målet om øget netværksdannelse for flere af deltagerne er opnået. Tre af de fire interviewede deltagere fortæller således, at de fortsat har kontakt til flere af deltagerne fra Boostcampen. Flere har allerede mødtes eller har planer om det², og to af deltagerne oplever at have etableret deciderede venskaber på campen. En deltager fortæller følgende:

“[En af de vigtigste ting jeg fik med fra Boostcampen] var det der med, at man havde nogle andre, man kunne relatere til. Jeg har fået dem i rollespilsgruppen [på Boostcampen] som venner, og så har jeg en underbo, som jeg har kendt siden 2. klasse, og så har jeg en ven, der bor i Skive, og det er de venner jeg har. Så jeg har allerede bare ved én Boostcamp flere venner i den gruppe, end jeg havde totalt før - som jeg så kan relatere til, det er derfor jeg siger, at det er en stor ting.” (deltager)

For denne deltager har Boostcamp-deltagelsen altså betydet en markant forøgelse af netværket. Også her synes rollespillet at have en positiv indvirkning: Flere af de interviewede – både deltagere og kontaktpersoner – beretter således om, at der arbejdes på at etablere en rollespilsklub, hvor deltagerne kan mødes om at spille. Igen synes interessefællesskabet altså at spille en positiv rolle. Ift. fastholdelse af relationer fra Boostcampen synes samarbejdet med Viborg Kommune om afholdelse af campen desuden at spille en vigtig rolle: At alle deltagere kommer fra Viborg og omegn giver bedre mulighed for at mødes også efter Boostcampens afslutning. Her kan det desuden bemærkes, at en af deltagernes kontaktpersoner har bistået ift. at finde et egnet rollespilslokale, hvor deltagerne kunne mødes.

² Flere giver dog udtryk for, at corona har været en udfordring ift. at mødes fysisk.

5.2 Boostcampens betydning for, at de unge får inspiration og større motivation til at finde vejen videre ift. beskæftigelse og/eller uddannelse

Afsnittet viser at:

- Deltagerne allerede var motiverede for beskæftigelse også inden Boostcampen
- Boostcampen har bidraget til øget ejerskab og handlekraft ift. beskæftigelse
- Det sociale boost på Boostcampen har givet øget mod til at turde gribe mulighederne ift. beskæftigelse
- Boostcampen har givet deltagerne større indsigt i egne styrker, udfordringer og støttebehov i relation til beskæftigelse

Det andet mål der blev stillet for Boostcampen var, at deltagerne skulle få inspiration og større motivation til at finde vejen videre ift. beskæftigelse og/eller uddannelse. Det betyder, at beskæftigelse som nævnt i afsnit 2 også har været et fokusområde på campen bl.a. via et oplæg fra Viborg Kommune om beskæftigelsesområdet samt et oplæg fra en autistisk underviser, der omhandlede vedkommendes egne erfaringer med praktik, job og uddannelse.

De interviewede deltagere er alle blevet spurgt om, hvorvidt Boostcampen har betydet noget for den enkeltes lyst til og mod på at starte på en uddannelse eller et arbejde. Det er her tankevækkende, at flere fortæller, at de også inden Boostcampen var motiverede for at komme i uddannelse eller arbejde. En deltager udtrykker det således:

“Jeg har jo altid gerne villet starte på en uddannelse, men problemet er bare, at hvis det er en almindelig uddannelse, eksempelvis sådan noget, hvor man sidder i et lokale, altså fire mænd på en række med en computer, det ville ende galt rimelig hurtigt. [...] Jeg har altid haft lyst, men jeg har bare ikke kunnet.” (deltager)

Ifølge deltageren er det altså ikke lysten til en uddannelse, der har manglet, men snarere de rette rammer. Ønsket om uddannelse stemmer overens med de øvrige interviewede deltagere. Dette tyder på, at Boostcampen altså ikke i særlig grad synes at have øget de unges motivation for beskæftigelse/uddannelse, da denne motivation også var tilstede forud for campen. Snarere peger interviewmaterialet på, at Boostcampen har haft positiv betydning for de unge ift. at (turde at) handle på denne motivation. Der er således flere eksempler på en øget handlekraft blandt de unge, hvor den enkelte er gået mod at blive en mere aktiv aktør i ønsket om at opnå beskæftigelse.

Som eksempel på ovenstående fortæller en deltager, at det har givet stor inspiration at høre om Viborg Kommunes jobbarometer, som deltagerne blev præsenteret for på Boostcampen. Jobbarometret er et værktøj, der kortlægger i hvilke brancher/erhverv, der er behov for øget arbejdskraft. At blive præsenteret for det på Boostcampen har givet deltageren et større ejerskab ift. jobsøgningen:

“Jeg vil stadig utrolig gerne ud og have et arbejde. [...] Det er stadigvæk målet. [Boostcampen] har givet nogle redskaber, der måske gør det nemmere. Det var måske kommet alligevel, i hvert fald det der jobbarometer, men [...] det var ikke kommunen, der skulle huske at fortælle mig det, det var noget, jeg har fået at vide andre steder fra, det gør det nogle gange lidt nemmere.” (deltager)

Denne oplevelse af øget ejerskab og handlekraft bekræftes af vedkommendes kontaktperson:

“Han er bare kommet tilbage altså sådan med ny energi, og jeg tror også det der, at han er returneret med en følelse af, at han kunne lære mig noget, da jeg var ude på opfølgning, at han sad sådan og fortalte om: ‘Det her, det er sådan og sådan og sådan’, at det tror jeg virkelig, at det bare har fordret en succesoplevelse, som har gjort, at det er lidt lettere at arbejde videre med.” (kontaktperson)

Citatet synes altså at understrege betydningen af deltagerens nyfundne empowerment i relation til beskæftigelse, hvor deltageren i eksemplet ovenfor bliver den aktive part. Der er ligeledes andre eksempler i interviewmaterialet på, at deltagerne har styrket deres selvstændige handlekraft ift. job og uddannelse. F.eks. fortælles der om en deltager, der halvvejs på Boostcampen kontakter sit botilbud, fordi vedkommende har besluttet sig for at omlægge sine mål, så denne i stedet vil arbejde målrettet mod at genoptage og færdiggøre 9. og 10. klasse. Deltageren har desuden overvejet, hvordan vedkommende vil tilrettelægge dette, så der er større sandsynlighed for at det lykkes at gennemføre: Deltageren vil tage færre fag ad gangen og vil skære andre aktiviteter fra for at opnå tilstrækkelig energi til skolen. Deltageren mente, at det ville lykkes, eftersom det ifølge eget udsagn ikke var deltageren, der havde været dårlig i folkeskolen, men folkeskolen, der havde været dårlig for deltageren. Eksemplet synes altså at illustrere, at deltageren på Boostcampen har taget større ejerskab over både de mål, der er opstillet og over fortællingen om tiden i folkeskolen, så den ikke handler om vedkommendes egen uformåen, men om de (mangelfulde) rammer, der har været tilstede.

Socialt boost og øget selvindsigt som afsæt for øget handlekraft

Flere af de interviewede kontaktpersoner peger på, at det bl.a. er det sociale boost, som deltagerne har fået på campen, der har givet flere øget mod på at opsøge arbejde/uddannelse. Flere fortæller således, at Boostcampen har givet de unge et skub til at opsøge eller turde at gribe de muligheder, der viser sig. To kontaktpersoner kommer med eksempler på deltagere, der efter Boostcampen er på vej fra beskyttet beskæftigelse til ordinær beskæftigelse med et begrænset antal timer. En kontaktperson fremhæver hermed, at selve det at beskæftigelse og uddannelse har været i fokus på Boostcampen har givet et skub ift. den efterfølgende indsats. Flere fremhæver dog som det primære, at det har været de positive erfaringer i det sociale rum, der har haft betydning. De forklarer dette med, at erfaringen med at lykkes i et forløb med en række fremmede unge har kunnet overføres til andre kontekster, hvor deltagerne har fået en større tro på dem selv og tillid til andre - og dermed også et større mod på at springe ud i noget ukendt.

Flere af de interviewede Boostcamp-kontaktpersoner fremhæver desuden, at Boostcampen har bidraget til en større selvindsigt hos deltagerne ift. beskæftigelse og uddannelse - ikke kun ift. hvad man kan, men også ift. hvad man skal være særligt opmærksom på i relation til beskæftigelse. En kontaktperson fortæller fx følgende om en deltager, der inden Boostcampen havde et ønske om at blive frisør:

“Frisøren fortæller hende, hvader det egentlig for opgaver, som man har som frisør, både når man er i praktik, men også under ens læretid og efter endt uddannelse. [Deltageren] formår faktisk at sige: ‘jamen det kan jeg faktisk ikke, for det har jeg faktisk lært om mig selv, at jeg kan ikke det her med at være på ift. kunder. (...) Der blev hun ligesom klar over, at hov, det havde hun egentlig lært, det kunne hun ikke, så derfor kunne hun jo faktisk ikke varetage det her erhverv, selvom hun måske godt kunne gennemføre en uddannelse (...) der fik hun ligesom koblet noget af det, hun havde lært, med den virkelighed.”

(kontaktperson)

Kontaktpersonen oplever altså, at deltageren på Boostcampen er blevet klogere ift. egne styrker og udfordringer og at vedkommende har formået at tage denne læring med fra Boostcampen og kunne overføre den til andre situationer. Også andre nævner, at de på Boostcampen har fået en større indsigt i og/eller er blevet mere nysgerrige ift. egne styrker, udfordringer og støttebehov. En deltager fremhæver oplægget: ‘Når IQ’en skygger – hvad er autisme og hvad er dovenskab?’, hvor deltagerne blandt andet præsenteres for, hvad et VISO-forløb³ består af, som et af de oplæg, der har haft størst betydning for vedkommende i relation til beskæftigelse og uddannelse.

³VISO hører under Socialstyrelsen og tilbyder rådgivning og viden til borgere med komplicerede problemstillinger, hvor der er behov for specialrådgivning. Rådgivningen foretages af specialister inden for det givne område.

Deltageren fremhæver, at et sådan forløb vil kunne bidrage til en større forståelse for, hvad der skal til for at kunne lykkes i et job:

“Hvor kan vi sætte ind, og hvor er jeg god, og hvor kan vi styrke noget. I arbejdssituationer kan man komme ud og sige: ‘Jamen det er sådan, det fungerer, det er sådan vi arbejder, og det er det jeg har brug for hjælp til.’ (deltager)

I citatet fremhæver deltageren altså, at forløbet ikke blot vil kunne bidrage til større indsigt i hvad vedkommende selv skal gøre for at lykkes i et arbejde, men også viden om hvilke rammer, der skal være til stede, for at kompetencerne kan komme bedst muligt i spil. Igen synes der altså her at være en bevægelse mod en højere grad af empowerment hos deltageren, hvor der ikke kun er fokus på deltagerens selvstændige formåen, men også på hvad omgivelserne har af betydning og kan bidrage med.

Analysen af interviewmaterialet antyder samtidig, at det ikke udelukkende er deltagerne, der har opnået større selvindsigt på Boostcampen – i flere tilfælde har de tilknyttede kontaktpersoner også fået større indsigt i den enkeltes udfordringer og behov. En kontaktperson nævner i denne forbindelse bl.a. redskabet: ‘Batterimodellen’, som deltagerne fik præsenteret på Boostcampen. Batterimodellen er et redskab, der skal hjælpe den enkelte til at få overblik over, hvor meget energi hver enkel aktivitet i hverdagen koster. Kontaktpersonen fortæller, at Batterimodellen nu er blevet en fælles referenceramme i samarbejdet med den unge, og at det ikke blot har hjulpet den unge til at få mere overblik over eget energiforbrug, men også har givet fagprofessionelle omkring vedkommende en større forståelse af, hvad der hhv. giver og tager energi i hverdagen samt hvordan de bedre i fællesskab kan tilrettelægge hverdagen, så der på sigt er mere energi til beskæftigelse.

5.3 Boostcampens betydning for, at de unge opnår større selvforståelse og i højere grad føler sig som aktører i eget liv

Jeg har haft min diagnose i fire år. [Da jeg fik min diagnose] fik jeg ikke ret meget at vide udover at: 'Du har Aspergers.' [...] Så hvad betyder det egentlig? Altså det sidder man tilbage og tænker. [På Boostcampen], der sidder man der og tænker: Huh, så er det derfor, jeg har det sådan"

(deltager)

Det sidste mål for Boostcampen var, at campen skulle bidrage til en større selvforståelse blandt de unge, og at de i højere grad skulle føle sig som aktører i eget liv. Ser vi på tværs af det kvalitative interviewmateriale, synes dette mål at være opnået, idet både de unge, deres kontaktpersoner og medarbejderne på Boostcampen giver udtryk for eller kommer med eksempler på, hvordan deltagerne har opnået større selvforståelse og/eller handlekraft.

En underviser fortæller f.eks. i interviewet om en deltager, som gjorde et særligt indtryk på vedkommende. I en af de indledende sessioner på Boostcampen omtalte deltageren den sociale indsats, som vedkommende modtog i eget hjem som: 'Der kommer nogle hjemme hos mig'. Deltageren berettede videre, at der til bostøtten blev sat en seddel op på køleskabet, med opgaver, der skulle gennemføres, men som vedkommende ikke havde nogen indflydelse på. I løbet af samtalen oplevede underviseren imidlertid, hvordan vedkommende gik fra at opfatte sig selv som en passiv til en aktiv aktør, som selv havde og kunne udtrykke ønsker til, hvad vedkommende ønskede støtte til og at arbejde med.

At Boostcampen har bidraget til øget selvforståelse blandt deltagerne synes også understreget af dette afsnits indledende citat, hvor en deltager beskriver, hvordan vedkommendes forståelse af sin autisme og de implikationer, det har, er vokset markant på campen. Flere af de interviewede deltagere fremhæver på linje hermed, at Boostcampen dels har givet øget indsigt i, hvad autismen betyder for den enkelte, dels har præsenteret konkrete redskaber til at tackle de udfordringer eller behov, man kan have i hverdagen. I det følgende ser vi nærmere på, hvad der har haft særlig betydning for, at målet om større selvforståelse og øget aktør i eget liv synes opnået.

At tale på egne og ikke andres vegne

Flere af de interviewede deltagere og medarbejdere på campen peger på de autistiske undervisere som et af de elementer, der i særlig grad har bidraget til at øge de unges selvforståelse. En deltager udtrykker værdien af de autistiske undervisere således:

“Det gav os en måde at genkende det i os selv. Fordi altså, det kan godt være at der er rigtig mange mennesker, der gerne vil hjælpe os autister, men rigtig mange gange, når de hjælper, så hjælper de forkert, fordi de ikke forstår det. De tror, de forstår det, men det gør de ikke altid.” (deltager)

I citatet peger deltageren netop på det positive i det at føle sig set og forstået: at kunne spejle og genkende sig selv i andre. Dette bakkes op i flere andre interview. Selve repræsentationen af autistiske mennesker som undervisere på campen og anerkendelsen i dette synes også betydningsfuldt for deltagerne. Bl.a. fremhæver en deltager følgende:

“Det er tit, når man tager til events og ting, som handler om autister, så er der faktisk ikke nogen autister, der står for det overhovedet, så det er alle de der neurotypiske, som egentlig ikke kan snakke på vores vegne, men de gør det alligevel” (deltager)

Det synes altså at have betydning og at være nyt for deltagerne at lytte til undervisere, der taler på egne og ikke på andres vegne. Flere af de interviewede deltagere peger ligeledes på, at det er nemmere at relatere til, forstå og overføre pointer til egen tilværelse, når det ikke er fagpersoner, der (andenhånds-)formidler, men autistiske mennesker med levede erfaringer, der fortæller. En deltager beskriver det således:

“Jeg ved ikke, om jeg vil bruge ordet trættende, men når det er fagpersoner, der står og fortæller, så kan de ofte, sådan lidt, det er teorien bag det. Så er det nemmere at relatere, når det er en, der [...] har autisme. [...] Mange af de ting, [som en autistisk underviser] fortalte om, kunne man relatere til, og mange af de småting han gør for at hjælpe sig selv, det er noget man sådan: Nåh ja, når du siger det på den måde, det var da en god idé!” (deltager)

Disse indefraperspektiver synes altså at ramme deltagerne på en anden måde end vanligt. Flere af de interviewede deltagere fremhæver i interviewene hvilken positiv betydning, det har haft at kunne spejle sig i andre autistiske mennesker. En deltager fortæller følgende:

“Jeg synes, det var godt, at der er en der kommer og fortæller sin historie omkring hvordan han har håndteret sin autisme, fordi der er jo nogle, der ikke rigtig kan komme videre i deres liv, ikke, altså jeg har siddet og gloet de sidste fire år, så altså, det er sådan lidt, ikke, altså jeg vil sige, jeg er nok halvvejs igennem det han har været igennem. [...] Han gav mig da i hvert fald lyst til ikke at give op [...] altså det, at han er kommet videre og ikke sidder så meget fast mere, det hjalp en del. [...] det gav lidt håb. Jeg var meget tæt på at give op før boostcampen. Meget tæt.”

(deltager)

I citatet giver deltageren altså udtryk for, at det at lytte til et andet autistisk menneskes erfaringer har givet en tro på og et håb om, at vedkommendes egen tilværelse på sigt kan gå i en mere positiv retning. Der er dog også en anden interviewet deltager, der peger på, at de autistiske underviseres fortællinger kan være hårde, fordi deres fortællinger kan ramme så tæt på ens egen virkelighed og de udfordringer, man kan stå midt i. Det fremhæves dog, at det samtidig giver en oplevelse af, at man ikke er alene om at opleve sådanne udfordringer.

Spejling og erfaringsudveksling med andre autistiske unge

“Den første dag, jeg var der, så var jeg meget negativ, men det var jo kun fordi, jeg ikke vidste, hvad det var, der ville ske. [Jeg tror, årsagen til, at jeg blev der alligevel] var det der med at være sammen med andre mennesker, som kunne relatere til ens situation. Det var sådan nogle ting, man snakkede om.”

(deltager)

Et af de andre elementer, der fremhæves på tværs af interview med både deltagere og fagprofessionelle er betydningen af, at have været sammen med andre autistiske unge. Det er således ikke kun de autistiske undervisere, der har haft en positiv betydning for de unges selvforståelse, men også de samtaler, der har været deltagerne imellem, hvilket også deltageren i det indledende citat fremhæver. De interviewede deltagere lægger blandt andet vægt på det positive i at kunne udveksle erfaringer med hinanden om, hvordan det er at være et autistisk menneske i ikke-autistiske kontekster, men også de udfordringer man kan opleve ved have brug for støtte i hverdagen og/eller opleve at stå på kanten af arbejdsmarkedet og dermed være i kontakt med en række forskellige offentlige instanser. Flere interviewede giver således udtryk for, at det er rart at vide, at man ikke er den eneste, der kan opleve udfordringer vedrørende dette. Underviserne fremhæver ligeledes, at der var høj grad af erfaringsudveksling deltagerne imellem undervejs i undervisningen.

Særligt de interviewede fagpersoner fremhæver den inspiration, de unge har givet hinanden, ligesom de har udvist stor hjælpsomhed og forståelse for hinanden på campen. En kontaktperson peger i denne forbindelse på, at det har været positivt at møde andre med lignende udfordringer, men som har tacklet det anderledes, eller som er et andet sted i livet. Dette kan give mod og tro på, at man som deltager selv kan rykke sig.

Undervisning på Boostcampen: Øget indsigt og konkrete redskaber

Endelig synes undervisningen i de fag, der havde til hensigt at understøtte deltagernes empowerment at have bidraget positivt til både selvforståelse og at føle sig som øget aktør i eget liv. Dette både i form af øget indsigt i og viden om egen diagnose samt i form af konkrete redskaber, som man er blevet præsenteret for og kan tage med sig fra Boostcampen.

Ser vi først nærmere på den øgede indsigt fremhæver flere, at de i undervisningen er blevet præsenteret for og har fået indblik i en række forhold, som har bidraget til en større selvforståelse og selvaccept. Fx fremhæver en deltager faget: 'Når IQ'en skygger – hvad er diagnose og hvad er dovenskab?'; der som tidligere nævnt handler om de udfordringer man kan have med et usynligt handicap og hvordan man kan afdække den enkeltes udfordringer, støttebehov og styrker:

"Det sidste foredrag, de havde, det var det der: 'når IQ'en skygger' [...] og det er utroligt, selvom jeg har forstående forældre og forstående søskende, så er der en gang mellem de har den der: 'er du ikke bare doven?' Og det er rart at kunne sætte ord på, at der er faktisk er noget andet bag, og det ikke bare er... for det kunne jeg selv blive fanget i, det der, 'det er bare fordi, jeg er doven', så det var noget, jeg kunne bruge, og noget jeg er i gang med at arbejde med min bostøtte og få det kortlagt." (deltager)

Ovenstående citat bliver altså et eksempel på, hvordan deltageren kan spejle sig i det, vedkommende hører og dermed opnår øget selvindsigt samtidig med at deltageren synes at lægge afstand til den negative (selv)fortælling om sig selv som doven. Samtidig præsenteres deltageren for et konkret redskab – en udredning – som vedkommende i samarbejde med de professionelle aktører omkring denne er i gang med at undersøge nærmere. En vigtig pointe er her, at deltageren senere i interviewet samtidig udtrykker, hvor betydningsfuldt det er også at få sat fokus på vedkommendes styrker, fordi der i mange sammenhænge er fokus på de udfordringer, man kan have som et autistisk menneske.

En anden deltager fortæller om den øgede selvindsigt, som vedkommende har fået ved at deltage i undervisningen om autisme og sanser:

“Jeg fandt ud af, at det er åbenbart almindeligt for autister at have 1-3 sanseforstyrrelser pr. person, det snakkede vi rigtig meget om. Det var faktisk rart at vide, at jeg ikke var sær på den måde. Det var inden for det almindelige ‘scope’ af en autist. Jeg var ikke, hvad skal man sige, outsideren. Men vi snakkede meget om det, og det var noget, jeg var meget glad for at få at vide.” (deltager)

I ovenstående citat giver deltageren altså udtryk for den betydning det har at finde ud af, at et givent træk er normalt for autistiske mennesker og at vedkommende altså ikke skiller sig (negativt) ud som en ‘outsider’.

En væsentlig pointe i relation til hvorvidt Boostcamp har bidraget til selvforståelse og handlekraft er desuden, at en af de deltagere, der ikke gennemførte Boostcampen, men tog hjem før tid, forklarer, at vedkommende fik modet til at lytte til sig selv og egne behov ved at høre et af oplæggene på Boostcampen:

“Jeg er blevet bedre til at lytte til, hvordan jeg egentlig har det. Det sidste foredrag, jeg var med til, jeg tror det var det, der hedder ‘autister og IQ’ [...]. Der var et tidspunkt, hvor [underviseren] nævnte, at der var rigtig mange autister, der kunne have meget svært ved rent faktisk at følge, hvordan de har det. Selvom de godt vidste, at der var noget, de ikke kunne klare, så prøvede de alligevel, og det var også tit, at det endte ikke så godt. Og det ville være en god ide at lytte til, hvordan man har det. Og det hjalp mig meget, fordi jeg fandt egentlig ud af, at jeg havde det virkelig skidt, da jeg var afsted, og efter jeg havde haft det foredrag, så var jeg sådan lidt: ‘Ja, jeg tager hjem [...] Jeg har det ikke så godt’, og den har jeg så også taget med mig senere hen, at jeg ved godt, at jeg kan have svært ved at sige fra til hvad jeg egentlig kan og hvad jeg ikke kan, men jeg begynder at blive bedre til det. [...] Det er surt, det ikke endte med at være mega-positivt, men det er positivt nu, det med det foredrag.” (deltager)

At afslutte Boostcampen før tid var således i deltagerens egne øjne ikke kun et nederlag, men til dels også en sejr, fordi det blev et udtryk for at lytte til sig selv og følge egne behov fremfor at undertrykke dem og forsøge at holde ud.

6. Boostcampens længde

Afsnittet viser at:

- Undervisere og pædagogiske medarbejdere på campen vurderer, at Boostcampens længde på 8 døgn var passende
- Flere af de interviewede deltagere oplever, at programmet har været meget intensivt og er ærgerlige over, at de ikke orkede at deltage i det hele
- Flere af de interviewede deltagere og kontaktpersoner giver udtryk for et ønske om f.eks. at splitte campen op i mindre 'bidder' eller at lægge fridage ind

Boostcamp 2020 varede otte dage, mens de tidligere Boostcamps har varet 12 dage. Årsagen til, at varigheden er blevet reduceret er erfaringerne fra pilottest i 2017, hvor vurderingen har været, at det har været vanskeligt for deltagere at overkomme eller fuldføre så lang en camp.

13 unge blev tilmeldt Boostcamp 2020. To deltagere møder imidlertid ikke op, og der er derfor 11 deltagere på campen. Af de 11 deltagere gennemfører 9 deltagere hele campen. To deltagere afbryder således opholdet før tid.

Der er undervejs på campen registreret, hvorvidt deltagerne på campen har deltaget i undervisningen. Dette er opsummeret i nedenstående tabel.

	Antal tilstede på campen	Antal deltagere i linjefagsundervisning	Antal deltagere i anden undervisning (gn.snit)
Mandag	11	Ingen linjefag	11
Tirsdag	11	11	11
Onsdag	11	11	9 + 2 delvist
Torsdag	10	7	6 + 2 delvist
Fredag	10	Ingen linjefag	8
Lørdag	10	Ingen linjefag	8 + 1 delvist
Søndag	10	9	9
Mandag	9	9	Ingen undervisning
Tirsdag	9	Ingen linjefag	Ingen undervisning

Tabel: Deltagelse på Boostcamp 2020.

Tabellen viser, at der generelt har været et godt fremmøde både til linjefag og anden undervisning.

De medarbejdere og undervisere, der også har deltaget på de tidligere Boostcamps giver udtryk for, at de mener, at Boostcampen denne gang har haft en passende længde. En underviser udtrykker det således:

“Altså jeg kan i hvert fald sige, at der var sådan rimelig – de havde gas i tanken tilbage på den sidste undervisningsdag, og det havde de absolut ikke de to sidste gange.”

(linjefagsunderviser)

Flere af de interviewede deltagere og kontaktpersoner fortæller dog, at det har været krævende at gennemføre Boostcampen ikke blot grundet antallet af dage, men også grundet indholdet på dagene, der de fleste dage har været programlagt fra 9.00-21.00, dog med indlagte pauser undervejs.

Flere af deltagerne giver samtidig udtryk for en splittelse ift. dette, da de på den ene side oplever, at alt indhold har været relevant og har svært ved at vælge noget fra, men samtidig oplever at programmet har været meget intensivt og at de har været meget udkørte i slutningen af ugen. En deltager fortæller følgende i interviewet:

“Jeg vil sige, det var lidt træls, fordi jeg ville jo gerne være der om fredagen, men jeg var så udkørt, så jeg blev jo faktisk en lille smule trist over, at jeg ikke var med til de ting. [...] Men det, jeg var simpelthen så udkørt, så jeg tænker det var lidt træls at misse nogle af fagene, fordi jeg var for træt.”

(deltager)

Denne deltager giver altså udtryk for ærgrelse over ikke at kunne overkomme at deltage i alle fag, da vedkommende finder indholdet relevant. Flere af de interviewede fremhæver i denne sammenhæng, at årsagen til, at enkelte deltagere tog hjem før tid ikke var mistrivsel eller utilfredshed med campen, men at deltagerne var for udmattede til at deltage. Som en deltager siger om en af dem, der tog hjem: “deltageren ville gerne blive, men kunne ikke mere”.

Flere af de interviewede deltagere og kontaktpersoner giver på baggrund af ovenstående udtryk for et ønske om fx at splitte campen op i mindre bidder eller lægge fridage ind, hvor deltagerne har mulighed for at lade batterierne op. Det skal i denne forbindelse nævnes, at der i forhold til tidligere afholdte Boostcamps, er indlagt flere pauser, men med mulighed for fælles, sociale aktiviteter for de deltagere, der måtte ønske dette.

7. FORANKRING OG OVERFØRSEL AF LÆRING TIL DELTAGERENS HVERDAG

Afsnittet viser at:

- Den personlige mappe/det udleverede diplom for Boostcamp kan have en vigtig signalværdi, fordi det bliver et konkret bevis på at deltagerne er lykkedes med at gennemføre en aktivitet
- Der er brug for øget fokus på forankring af læring i deltagerens hverdagsliv
- Der kan med fordel være endnu mere fokus på hvem der udpeges som kontaktperson og forventningsafstemning med denne
- For de deltagere hvor samarbejdet med kontaktpersonen har fungeret godt, har samarbejdet bidraget til at fastholde læring og integrere nye redskaber i deltagerens hverdag

Noget af den læring vi har kunnet udtrække af tidligere afholdte Boostcamps er som nævnt i afsnit 2 behov for et endnu større fokus på, hvordan læring og udvikling på Boostcampen kan forankres i deltagerens hverdag. Dette har således været et særligt fokuspunkt i forbindelse med afholdelse af campen i 2020. Som beskrevet i afsnit 2 har vi derfor iværksat forskellige initiativer, der har skullet understøtte forankring og fastholdelse af viden: Dels en personlig mappe til alle deltagere til personlige noter og materiale fra undervisningen, og dels et tæt samarbejde med kontaktpersoner før og under campen. I dette afsnit evalueres det, hvorvidt disse initiativer har haft den ønskede effekt ift. forankring og fastholdelse af viden.

Den personlige mappe

Alle de interviewede deltagere bekræfter, at de fortsat har den personlige mappe, som de fik udleveret, men størstedelen fortæller i interviewet, at de ikke har anvendt den eller kigget i den siden Boostcampens afslutning. Dette billede af, at mappen ikke er blevet anvendt efterfølgende, forstærkes af de interviewede kontaktpersoner og pårørende, hvor størstedelen ikke kender til mappen. Dette peger altså på, at det ikke i tilstrækkelig grad er lykkedes at anvende den personlige mappe som et led i fastholdelse og forankring af viden. De interviewede medarbejdere og undervisere bekræfter, at der her er et udviklingspotentiale. Medarbejderne på campen peger på, at enkelte deltagere brugte mappen meget til note-tagning, men at den ikke blev brugt af størstedelen. Flere undervisere peger i denne forbindelse på, at de med fordel kunne have tænkt i, hvordan de kunne have brugt mappen som led i deres undervisning fx ved uddeling af handouts, understøttelse af note-tagning eller lignende med det fokus at fastholde viden hos deltageren. Dette kunne således med fordel være et særligt fokusområde på fremtidige Boostcamps.

På trods af, at den personlige mappe ikke synes at have bidraget nævneværdigt til forankring af viden, synes dens symbolske værdi dog alligevel at have haft betydning. En deltager fremhæver således følgende i interviewet:

“Jeg har gemt mappen, fordi jeg syntes bare den var et minde om noget, der lykkedes, fordi der er to ting, der har lykkedes de sidste fire år, det ene det er værnepligten, og så er det Boostcampen. Resten, det har været fejl på fejl på fejl, så jeg gemmer det her for at sige: ‘Yes, det virkede, gør sådan noget her igen.’” (deltager)

Det er altså værd at fremhæve, at på trods af at mappen ikke i tilstrækkelig grad er blevet udfyldt med konkret indhold, noter, redskaber mv., kan den alligevel have stor betydning for den enkelte deltager. Citatet viser således, at mappen for denne deltager bliver et konkret bevis på at have gennemført en aktivitet med succes og en opfordring til at kaste sig ud i lignende udfordringer fremover. Det er i denne sammenhæng relevant at bemærke, at en af de aktiviteter, der var planlagt, men som ikke blev gennemført grundet corona, var fejring af deltagernes gennemførelse af Boostcampen og udlevering af diplom for gennemførelse med deltagelse af gæster. Alle deltagere fik på trods af aflysningen alligevel udleveret et diplom, men nærværende afsnit indikerer, at netop fejringen er en aktivitet, der kunne have haft positiv betydning for deltagernes selvfølelse på linje med personlig mappe og diplom, fordi de hermed ville have fået mulighed for at dele med deres netværk, hvad de havde oplevet undervejs og hvilken betydning det havde at gennemføre forløbet.

Samarbejde med kontaktpersoner

En anden måde hvorpå der er blevet arbejdet med forankring og fastholdelse af viden er som nævnt via udpegning af og samarbejde med en Boostcamp-kontaktperson til hver enkelt borger både forud for og som afslutning på campen. Interviewmaterialet viser imidlertid, at det er varierende hvor tæt samarbejdet har været mellem borger og kontaktperson omkring Boostcampen og særligt i forbindelse med og efter dens afslutning. Medarbejderne på Boostcampen fortæller således, at nogle kontaktpersoner har været meget engagerede, mens andre var mindre involverede og enkelte slet ikke mødte op til den afsluttende samtale på Boostcampen.

Blandt de deltagere, hvor samarbejdet med kontaktpersonen har fungeret godt, er det tydeligt, at dette samarbejde bidrager til at fastholde viden og integrere de nye redskaber i deltagerens hverdag eller understøtte at deltagerne fastholder de sociale relationer, som de har opnået på campen. Her nævner en kontaktperson blandt andet, at det har haft stor betydning at deltage i den afsluttende overleveringssamtale:

“Hvis jeg ikke havde været derude og havde hørt [deltageren] fortælle om de der ting eller hvis jeg bare havde fået det på skrift, så tror jeg ikke at man havde taget det ind på samme måde, og også det der med, at man kommer derud og allerede der siger til [deltageren]: ‘det lyder rigtig fint, jeg ringer til dig om to dage med en ny tid til næste uge.’ Det bliver meget mere konkret, når man ligesom sidder i det: ‘Det giver god mening, det du har været igennem, det vil jeg rigtig gerne følge op på med det samme’. Så det synes jeg give rigtig god mening, den der overleveringssamtale.” (kontaktperson)

Det synes altså ifølge kontaktpersonen at være afgørende selv at få en fornemmelse af Boostcampens betydning ved at mødes med deltageren på selve campen fremfor at modtage skriftligt materiale efterfølgende. Samtidig gør det det lettere at aftale en hurtig opfølgning allerede i forbindelse med campens afslutning, således man hurtigt kan få iværksat opfølgende initiativer.

Blandt de deltagere, hvor samarbejdet ikke i tilstrækkelig grad er blevet etableret eller fulgt op, synes det at have været sværere for den enkelte at fastholde den positive udvikling. En pårørende udtrykker det således:

“[Boostcampforløbet] var rigtig godt, han kom jo hjem og havde lyst til nogle nye ting og til at prøve noget, og han havde fået nogle nye venner. Men altså, det holdt jo kun en uge. [...] Han er jo sunket tilbage og har givet op på det hele igen. [...] Der er ikke blevet fulgt op på noget af det, så dør det hurtigt ud igen.” (pårørende)

I citatet giver den pårørende altså udtryk for ærgrelse over den manglende opfølgning, fordi vedkommende oplever, at den positive udvikling dermed ikke kan fastholdes, og at deltageren i stedet ‘synker tilbage’ og ‘giver op’. Som nævnt i afsnit 2.2 var det muligt selv at udpege hvem der skulle være kontaktperson på Boostcampen. Dette kunne f.eks. være en sagsbehandler, en bostøtte, en botilbudsmedarbejder eller lignende. I praksis var der en del jobcentermedarbejdere, der blev kontaktpersoner, fordi det var disse medarbejdere, der stod for at tilmelde deltagerne til campen.

Analysen af interviewmaterialet indikerer, at det har stor betydning for opfølgningen, hvem der indledningsvist udpeges til at være kontaktperson, og at det er en fordel at udpege de kontaktpersoner, der har den tætteste relation til borgeren. En af de interviewede kontaktpersoner peger således på, at det frem for vedkommende selv burde have været deltagerens bostøtte, der var blevet udpeget som kontaktperson, fordi de har et hyppigere og tættere samarbejde i hverdagen, som gør det nemmere at integrere viden og redskaber i deltagerens hverdag samt understøtte relationerne fra Boostcampen.

Denne pointe understreges af et interview med en bostøtte, som ikke var udpeget som kontaktperson, og som udtrykker ærgrelse over den begrænsede viden, vedkommende har om Boostcampen:

"[Det] kunne jo være noget, jeg kunne ønske mig en anden gang, at jeg fik lidt besked om, fordi så kunne jeg jo have støttet ham på den anden side, ikke også. [...] Alt andet [end linjefaget] har jeg jo ingen informationer om, og jeg ved, at han ikke har hørt fra andre. Så der er ikke nogen, der har fulgt op på det, i hvert fald. [...] Det er jo lidt ærgerligt at lave et stort stykke arbejde, og så falder det jo egentlig bare til gulvet, ikke? Og lige hvad der er sket og hvordan, det ved jeg simpelthen ingenting om, hvorfor der ikke er blevet fulgt op på det." (bostøtte)

Ifølge kontaktpersonen har den manglende involvering altså betydet, at vedkommende ikke har kunnet understøtte deltagerens udvikling i samme grad efter campens afslutning og vedkommende oplever dette som utilfredsstillende og ærgerligt.

Ovenstående indikerer altså, at et opmærksomhedspunkt for fremtidige Boostcamps er et større fokus på, hvem der udpeges til at være kontaktperson og tydeligere forventningsafstemning ift. hvad denne rolle indebærer. Dette bakkes op af de interviewede pårørende, som udtrykker ærgrelse over, at Boostcampen ikke fuldt ud har været det vendepunkt, som de havde håbet på, blandt andet fordi der ikke er blevet fulgt tilstrækkeligt op. Noget lignende peger to af de interviewede kontaktpersoner på, der fremhæver, at det er svært at omsætte den læring, der er sket på Boostcampen, til reelle forandringer i hverdagen. I den henseende er det bemærkelsesværdigt, at nogle af de aktiviteter i indsatsteorien, der ikke blev gennemført som planlagt, netop knyttede sig til rollen som kontaktperson: Der blev således grundet en misforståelse ikke afholdt indledende informationsarrangementer, ligesom der ikke blev gennemført en selvstændig forventningsafstemning med kontaktpersoner. Kontaktpersonerne deltog dog sammen med deltagerne på et indledende møde med campens gennemgående medarbejdere, hvor de fik information om indholdet på campen og hvor man også kom omkring, hvilke forventninger, der var til kontaktpersonen. Nærværende evaluering indikerer dog, at der med fordel kunne have været endnu mere fokus på dette ift. at opnå en bedre forankring af den læring, der er forekommet på Boostcampen, i deltagerens hverdag, ligesom der kunne iværksættes yderligere, nye initiativer for at understøtte dette.

Andre initiativer, der kan fastholde den positive udvikling

Flere af de interviewede kontaktpersoner og pårørende peger desuden på, at man med fordel kunne gøre endnu mere for at følge op på campen for at bidrage til at fastholde den positive udvikling hos deltagerne. Dette ikke kun for at styrke kontaktpersonernes rolle, men også i relation til at gennemføre andre initiativer. Flere fremhæver i interviewene i forlængelse heraf en oplevelse af, at deltagerne kom hjem fra Boostcampen med fornyet energi og handlekraft, men at det har været svært efterfølgende at konvertere dette til en ændring i deres hverdag. Flere peger derfor på, at det kunne være positivt, hvis der blev arrangeret en reunion efterfølgende blandt deltagerne for at fastholde de relationer og den viden, som deltagerne fik på campen.

Herudover peger flere på, at det ville have været positivt, hvis man i endnu højere grad kunne udnytte, at deltagerne havde gennemført et forløb med autismspecialiserede medarbejdere og undervisere. Der nævnes f.eks. en form for vidensopsamling udarbejdet af de deltagende fagpersoner med råd til, hvordan den fremtidige indsats kunne tilrettelægges. Det skal her bemærkes, at en af de aktiviteter, der fremgår af indsatsteorien, men som ikke blev gennemført, netop var en afslutningsrapport. Evalueringen peger dermed på, at denne aktivitet med fordel kunne gennemføres på fremtidige Boostcamps.

8. KONKLUSION

8.1. Opsummering

Evalueringen viser, at de opstillede mål for Boostcampen i høj grad synes opnået ud fra det datamateriale, der har været til rådighed. Størstedelen af deltagerne har opnået positive erfaringer med at deltage i sociale sammenhænge, og Boostcampen synes i høj grad at have bidraget til øget og positiv selvforståelse blandt de unge samt understøttet ejerskab og handlekraft ift. beskæftigelse. Evalueringen synes således også at bekræfte indsatsteoriens faglige antagelser om sammenhængen mellem ressourcer, aktiviteter og forventede resultater, idet de opstillede mål for indsatsen på kort sigt synes opfyldt.

Af evalueringens fund ønsker vi særligt at fremhæve det fællesskab, der synes at være opstået blandt de unge. Dette fællesskab er i høj grad blevet hjulpet på vej af, at campen har været målrettet autistiske unge. De unge har kunnet spejle sig i hinanden og udfolde sig i et trygt miljø, hvor man ikke har følt sig anderledes. Også Boostcampens rammer har været en vigtig komponent ift. at få fællesskabet til at blomstre. Her kan særligt fremhæves de gennemgående medarbejdere og en tilgang præget af ligeværd, respekt og empowerment.

Også de autistiske medarbejdere synes at have haft en særlig betydning. Disse medundervisere har fungeret som inspirerende rollemodeller, som samtidig bidraget til en styrkelse af den enkeltes selvforståelse og selvværd. Herudover har selve repræsentationen haft en vigtig betydning: De autistiske medundervisere taler ikke på andres, men på egne vegne.

Evalueringen viser samtidig, at der fortsat er et udviklingspotentiale ift. at sikre forankring af de positive erfaringer fra campen i de unges efterfølgende hverdagsliv. Det er interessant, at det netop er ift. forankring, at der opleves de største udfordringer, idet det også er ift. denne del, at der har været flest såkaldt 'implementeringsfejl', jf. afsnit 3 om indsatsteorien. Flere af de aktiviteter, der ikke blev gennemført som planlagt, knytter sig således netop til ønsket om forankring. Udfordringerne ift. forankring kan altså også skyldes, at de dele af indsatsen, der knytter sig til forankring, ikke er fuldt ud implementeret som forudsat. Der kan dog også være andre tiltag, der kan styrke forankringen hos deltagerne. Dette beskriver vi nærmere i det nedenstående afsnit om fremadrettede anbefalinger.

8.2. Fremadrettede anbefalinger

Som også fremhævet i konklusionen, kan vi på baggrund af fundene i evalueringen anbefale, at man på fremtidige Boostcamps fastholder fokus på og eventuelt implementerer nye tiltag, der kan understøtte forankring af resultaterne i deltagernes hverdagsliv. Dette både i form af at understøtte fastholdelse af relationer og/eller interesser og ift. at understøtte læring fra campen.

En af de potentielle måder, hvorpå man kan styrke forankringen, kan være via en højere grad af involvering ikke blot af det professionelle netværk (i form af kontaktpersoner), men også af den enkeltes personlige netværk. En involvering af det personlige netværk vil kunne understøtte, at hver enkelt deltager har nogle at tale med om og huske på, hvad vedkommende har lært på campen – også når deltageren er tilbage i sit hverdagsliv. Involvering af netværket kunne fx ske via deltagelse til udvalgte aktiviteter på campen og/eller til den afsluttende overleveringssamtale, hvor deltageren i samarbejde med campens medarbejdere videregiver væsentlige læringspunkter fra campen.

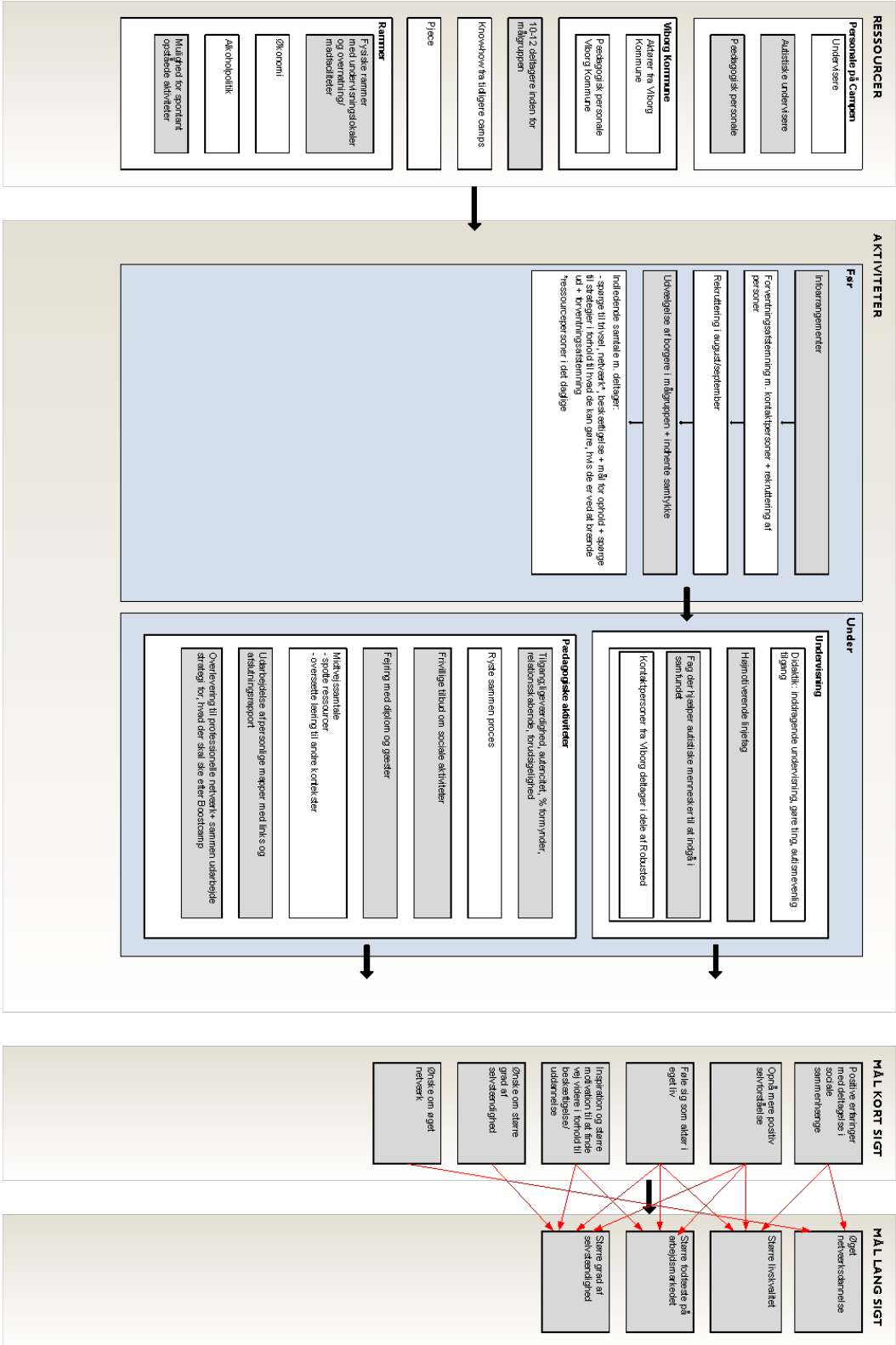
Herudover kan det anbefales, at man overvejer, om Boostcampen fremfor at være en enkeltstående begivenhed, skal forløbe over længere tid. Dette enten i form af, at campen deles op i mindre bidder, eller som en tilbagevendende begivenhed, hvor deltagerne mødes igen en eller flere gange. Dette vil kunne understøtte de relationer, der er opstået på campen, ligesom det kan understøtte læring og forankring, fordi deltagerne vender tilbage og bliver mindet om det, de tog med sig fra på campen. En opdeling af campen vil muligvis også sikre et større udbytte blandt deltagerne med tanke på deres oplevelse af at være meget udkørte og have svært ved at rumme mere læring på campens sidste dage.

9. BILAG

9.1 Litteraturliste

- Bauminger N, Shulman C, Agam G (2004) The link between perceptions of self and of social relationships in high-functioning children with autism. *Journal of Developmental and Physical Disabilities* 16(2): 193–214.
- Grove, R., Roth, I. and Hoekstra, R. A. (2016) The motivation for special interests in individuals with autism and controls: Development and validation of the special interest motivation scale. *Autism Research*, 9, pp. 677–688.
- Koegel, R., Kim, S., Koegel, L., & Schwartzman, B. (2013) Improving Socialization for High School Students with ASD by Using Their Preferred Interests. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 43(9), pp. 2121-2134.
- Lasgaard M, Nielsen A, Eriksen ME, . (2010) Loneliness and social support in adolescent boys with autism spectrum disorders. *Journal of Autism and Developmental Disorders* 40(2): 218–226.
- Liptak, GS, JA Kenney, NP Dosa (2011) Social participation in a nationally representative sample of older youth and young adults with autism. *J Dev Behav Pediatr* 32: 1-7.
- Locke J, Ishijima EH, Kasari C, . (2010) Loneliness, friendship quality and the social networks of adolescents with high-functioning autism in an inclusive school setting. *Journal of Research in Special Educational Needs* 10(2): 74–81.
- Mazurek, MO (2014) Loneliness, friendship, and well-being in adults with autism spectrum disorders. *Autism* 18(3) 223-32.
- Orsmond GI, Krauss MW, Seltzer MM (2004) Peer relationships and social and recreational activities among adolescents and adults with autism. *Journal of Autism and Developmental Disorders* 34(3): 245–256.
- Roux, A., Shattuck, P.T., Cooper, B.P., Anderson, K.A., Wagner, M., Narendorf, S.C. (2013). Postsecondary employment experiences among young adults with an autism spectrum disorder. *Journal of the American Academy of Child Adolescent Psychiatry* 52(9), 931-939.
- Vogeley, K., Kirchner, J.C., & Gawronski, A. (2013). Toward the development of a supported employment program for individuals with high-functioning autism in Germany. *European Archives of Psychiatry and Clinical Neuroscience*, 263(Suppl. 2), 197–203.
- White, S.W., Elias, R., Salinas, C.E., Capriola, N., Conner, C.M., Asselin, S.B., Miyazaki, Y., Mazefsky, C.A., Howlin, P., Getzel E.E. (2016). Students with autism spectrum disorder in college: Results from a preliminary mixed methods needs analysis. *Research in developmental disabilities*, 56, 29-40.
- White SW, Roberson-Nay R (2009) Anxiety, social deficits, and loneliness in youth with autism spectrum disorders. *Journal of Autism and Developmental Disorders* 39(7): 1006–1013.

9.2 Indsatsteori

9.3 Interviewguides

9.3.1 Interviewguide – Deltagere

Temaer	Interviewguide - hovedspørgsmål	
Linjefag	Hvilket af de to linjefag havde du på Boostcampen? (Rollespil/ Animation)	
	<p>[Hvis Animation:] Vil du vise mig din film/ en af dine film? Fortæl om filmen og tankerne bag? Hvordan var det at lave den? Lærte du noget nyt? Lærte du noget nyt om dig selv?</p>	<p>Hvis Rollespil:] Fortæl lidt om den karakter du spillede i rollespillet? Fortæl hvordan det var at spille karakteren. Kan du genkende nogle af disse træk hos dig selv? Lærte du noget nyt? Lærte du noget nyt om dig selv?</p>
Andre fag	<p>Udover linjefaget var der også nogle andre fag. Vælg de 3 du husker bedst? Hvad husker du særligt derfra? Lærte du noget nyt? Opdagede du noget nyt om dig selv? Er der nogen redskaber, du har kunnet bruge bagefter campen? Hvilke? Hvad syntes du om underviserne? Hvad betød det for dig, at der var autistiske undervisere med på Boostcamp?</p>	
Højskoleformen	<p>Tænk tilbage på før Boostcampen. Var det svært at tage af sted? Hvis ja, hvordan kom du så alligevel afsted? Hvordan var det at være på Boostcampen? Var der noget som var svært ved at være på Boostcampen? Var der noget som var let at møde op til? Hvad og hvorfor? Hvordan var samarbejdet med Morten og Pia? Hvad synes du om at være afsted sammen med andre unge autister? Tror du der havde været anderledes, hvis det havde været sammen med andre unge som ikke er autister? Hvis ja, hvorfor?</p>	

Udbytte	<p>Hvad synes du er det vigtigste, som du har fået ud af at være med på Boostcampen?</p> <p>Har du fortalt andre om Boostcampen efter den var slut? Hvad har du fortalt? Til hvem?</p> <p>Har du kigget på din personlige mappe som du fik på Boostcampen, efter campen var slut? Hvis ja; hvad har du kigget på? Har du vist mappen til andre, eller fortalt om den?</p> <p>Havde du selv nogle mål med at være på Boostcamp?</p> <p>Har du opnået dine mål?</p>
Samarbejdet med kontaktpersonen	<p>Du havde en kontaktperson fra kommunen (navn, funktion).</p> <p>Var din kontaktperson med til din første samtale (opstartssamtale) med Morten og Pia?</p> <p>Var din kontaktperson med til en "overleverings-samtale" på Boostcampen? Hvis ja, hvordan var det?</p> <p>Har du og din kontaktperson talt om Boostcampen efter campen var slut? Hvis ja, hvad har I talt om?</p>
Arbejde/uddannelse	<p>Er du i arbejde eller i uddannelse?</p> <p>Hvis ja; har Boostcamp givet dig ny viden eller nye holdninger og idéer om det at være i arbejde eller under uddannelse?</p> <p>Hvis nej; har Boostcamp betydet noget for din lyst til og dit mod på at starte på en uddannelse eller et arbejde? Har Boostcamp givet dig ideer til, hvad du kan gøre, hvis du gerne vil i arbejde/uddannelse?</p>
Socialt netværk og aktiviteter	<p>Har Boostcampen haft betydning for din lyst til og mod på at være sammen med andre mennesker?</p> <p>Ser du nogle andre mennesker efter du har været afsted?</p> <p>Deltager du oftere i aktiviteter (eller i nye aktiviteter) efter du har været på Boostcamp?</p> <p>Har du fortsat din interesse for linjefaget?</p>
Selvforståelse / selvbestemmelse	<p>Er der nogen ting du gør selv i dag, som du tidligere har fået hjælp til? Tænker du selv, det har noget med Boostcampen at gøre?</p> <p>Har Boostcamp ændret dine tanker om, hvad du selv kan bestemme i dit eget liv?</p> <p>Hvis ja; kan du give et eksempel?</p> <p>Har Boostcamp ændret på hvordan du har det med at have autisme? Hvis ja, hvad betyder det for dig?</p>

Trivsel	Hvordan vil du vurdere din trivsel på den her skala, som du også udfyldte før Boostcampen? Hvad er det især, der påvirker, hvordan du har det? Er din trivsel anderledes nu end før du var på Boostcamp? Har det noget med Boostcampen at gøre eller ej?
Afrunding	Vil du anbefale Boostcamp til andre unge med autisme? Hvorfor/ hvorfor ikke?

9.3.2 Interviewguide – Kontaktpersoner

Tema	Interviewguide
Kendskab til borger	<p>Hvilken rolle har du i forhold til den borger, du var Boostcamp-kontaktperson for? (bostøtte, sagsbehandler, kontaktperson på botilbud, andet)</p> <p>Hvor godt kender du borgeren?</p> <p>Hvor ofte er I i kontakt?</p>
Borgers oplevelse og udbytte	<p>Var du involveret i at anbefale borger at tage af sted på Boostcampen?</p> <p>Hvis ja:</p> <p>Hvorfor anbefalede du borgeren at tage af sted på Boostcampen?</p> <p>Var det svært for ham/hende at tage af sted på Boostcamp?</p> <p>Hvis ja, hvordan lykkedes det alligevel?</p> <p>På Boost-campen var der både linjefag (rollespil/animation) og en række andre fag. Har borgeren fortalt noget om nogen af dem? Hvad har du hørt?</p> <p>Hvad synes du er det vigtigste, som han/hun har fået ud af at være med på Boostcampen?</p> <p>Hvorfor?</p> <p>Er der noget som borger gør selv i dag eller med mindre hjælp end tidligere? Hvis ja, har Boostcamp haft en betydning for det eller ej?</p> <p>Oplever du, at Boostcampen har haft betydning for borgerens lyst til og mod på at være sammen med andre mennesker?</p> <p>Er borger i arbejde eller i uddannelse?</p> <p>Hvis ja:</p> <p>Har Boostcamp givet borger ny viden eller nye holdninger og idéer om det at være i arbejde eller under uddannelse?</p> <p>Hvis nej:</p> <p>Hvordan er hans/hendes lyst til og mod på at opsøge, overveje eller afprøve muligheder i forhold til arbejde/ uddannelse?</p> <p>Har du indtryk af, om Boostcamp har haft en betydning for det eller ej?</p>
Opfølgning med borger efter campen	<p>Har du sammen med borgeren fulgt op på hans/hendes Boostcamp efter campen?</p> <p>Hvis ja, på hvilken måde?</p> <p>Har han/hun vist dig sin personlige mappe han/hun fik på Boostcampen? Eller fortalt om den?</p> <p>Hvis ja, hvad har han/hun så delt?</p>

Rollen som kontaktperson	Hvordan synes du det var været at være kontaktperson til en borger, som skulle på Boostcamp? Hvordan fungerede informationen til dig som kontaktperson før campen? Hvordan var det at deltage i "overleveringssamtale" på campen? Har du fået øje på noget i forløbet, som du synes var særligt godt? Eller på noget, som du undrer dig over, eller noget du synes burde gøres anderledes?
Afrunding	Hvis der igen blev holdt en Boostcamp, ville du så anbefale de borgere i målgruppen, som du samarbejder med, at deltage? Hvorfor/ hvorfor ikke? Har du mere på hjerte, som vi skal tage med i evalueringen?

9.3.3 Interviewguide – Fokusgruppeinterview med medarbejdere

Åbningsspørgsmål (20 min.)	<p>Tænk tilbage på Boostcampen. Er der en oplevelse med en eller flere deltagere, som du særligt husker? Beskriv hvad du oplevede. Fortæl hvorfor du synes det var betydningsfuldt.</p> <p>Interviewpersonerne får 3-4 min. hver for sig til at reflektere og notere stikord på post-its eller lign.</p> <p>Derefter præsenterer de oplevelserne for hinanden i plenum – stående ved en tavle (ca. 2 min. hver).</p>	
Tema	Målrettet	Spørgsmål
Linjefagene (20 min.)	Linjefagundervisere	<p>Hvordan synes I jeres linjefag fungerede?</p> <p>Kan I give eksempler på, hvornår undervisningen fungerede godt? Hvad tror I at det skyldtes?</p> <p>Hvordan oplevede I deltagernes samspil og aktivitetsniveau?</p>
	Pædagogisk personale + Fagprofessionelle undervisere	Når I hører dette, hvilke refleksioner giver det anledning til hos jer?
Anden undervisning (35 min.)	Fagprofessionelle undervisere	<p>Hvordan synes I jeres undervisning fungerede?</p> <p>Kan I give eksempler på, hvornår undervisningen fungerede godt? Hvad tror I at det skyldtes?</p> <p>Hvad oplevede I at de autistiske medundervisere/ oplægsholdere bidrog med?</p>
	Pædagogisk personale	<p>I deltog også i undervisningen. Hvad var jeres indtryk af deltagernes oplevelse?</p> <p>Hvad fungerede godt? Hvordan?</p> <p>Hvad fungerede mindre godt?</p> <p>Hvordan oplevede I sammenhængen/flowet mellem de forskellige fag?</p>
Pause 10.25-10.45 (20 min.)		

Højskole-formen (35 min.)	Alle	<p>Hvad er jeres indtryk af deltageres oplevelse af "dagligdagen" på Boostcamp (strukturen med faste tider, måltider, undervisning, sociale aktiviteter, kontaktpædagoger)?</p> <p>Hvad fungerede godt? Hvordan?</p> <p>Hvad fungerede dårligt?</p> <p>Hvordan oplevede I deltageres samspil og motivation for at deltage?</p> <p>Har I set tegn på udvikling blandt deltagerne under Boostcamp? Hvis ja, kan I nævne nogle eksempler?</p>
Samarbejdet med de kommunale kontaktpersoner (15 min.)	Pædagogisk personale	<p>Hvordan har I oplevet samarbejdet med deltageres kommunale kontaktpersoner (fra Viborg Kommune)? (i opstartssamtaler, i overleveringssamtaler)</p> <p>Den personlige mappe til deltagerne, hvordan blev den brugt? Hvordan fungerede det?</p>
	Fagprofessionelle undervisere + linjefags-undervisere	Når I hører dette, hvilke refleksioner giver det anledning til hos jer?
Praktisk (10 min.)	Alle	<p>Alt i alt, hvad synes I er de tre vigtigste erfaringer fra Boostcamp 2020?</p> <p>(brainstorm hver især et par minutter og dernæst opsamling i plenum)</p> <p>Er der noget mere I har på hjerte, som vi ikke har fået spurgt til?</p>
Afrunding (15 min.)	Alle	<p>Alt i alt, hvad synes I er de tre vigtigste erfaringer fra Boostcamp 2020? (brainstorm hver især et par minutter og dernæst opsamling i plenum)</p> <p>Er der noget mere I har på hjerte, som vi ikke har fået spurgt til?</p>

9.3.4 Interviewguide medundervisere

1. Tænk tilbage på din undervisning på Boostcampen. Hvordan synes du, din/jeres undervisning fungerede?
2. Kan du give eksempler på, hvornår undervisningen fungerede godt? Hvad tror du, at det skyldtes?
3. Hvad oplevede du, at deltagerne især var interesserede i at høre om/spørge om?
4. Hvilket udbytte tror du, deltagerne har fået af [fag]?
5. Hvilken betydning tror du, det havde for deltagerne, at du som underviser selv har autisme?
6. Har du andet, du gerne vil fortælle om dine oplevelser med at undervise på Boostcampen?

9.3.5 Interviewguide – Pårørende

Tema	Interviewguide
<p>Generelt indtryk af deltagerens oplevelse og udbytte</p>	<p>Hvordan oplevede du, at Boostcamp opholdet var for din søn/datter?</p> <p>Var det svært for din søn/datter at tage af sted? Hvis ja, hvordan lykkedes det alligevel?</p> <p>Hvad synes du er det vigtigste, som han/hun har fået ud af at være med på Boostcampen?</p> <p>Hvorfor?</p> <p>Hvordan synes I jeres linjefag fungerede?</p> <p>Kan I give eksempler på, hvornår undervisningen fungerede godt? Hvad tror I at det skyldtes?</p> <p>Hvordan oplevede I deltagernes samspil og aktivitetsniveau?</p> <p>Når I hører dette, hvilke refleksioner giver det anledning til hos jer?</p>
<p>Linjefag og andre fag på campen</p>	<p>På Boost-campen var der både linjefag (rollespil/animation) og en række andre fag. Har din søn/datter fortalt noget om nogen af dem? Hvad har du hørt?</p> <p>Har din søn/datter vist dig sin personlige mappe han/hun fik på Boostcampen? Eller fortalt om den?</p> <p>Hvis ja, hvad har han/hun så delt?</p>
<p>Socialt netværk og aktiviteter</p>	<p>Oplever du, at Boostcampen har haft betydning for din søn/datters lyst til og mod på at være sammen med andre mennesker?</p> <p>Ser han/hun nogle andre mennesker nu? Deltager han/hun oftere i aktiviteter (eller i nye aktiviteter) efter at han/hun har været på Boostcamp? Har han/hun fortsat sin interesse for linjefaget?</p>
<p>Selvforståelse</p>	<p>På Boostcampen var din søn/datter sammen med en gruppe andre unge autister, og han/hun mødte også en række autistiske undervisere. Har din søn/datter talt om dette?</p> <p>Oplever du, at din søn/datter ser anderledes på sig selv, eller på sin autisme, efter Boostcampen? Hvis ja, kan du give eksempler på, hvordan det kommer til udtryk?</p>

Arbejde/ uddannelse	<p>Er din søn/datter i arbejde eller i uddannelse?</p> <p>Hvis ja: har Boostcamp givet ham/hende ny viden eller nye holdninger og idéer om det at være i arbejde eller under uddannelse?</p> <p>Hvis nej: Hvordan er hans/hendes lyst til og mod på at opsøge, overveje eller afprøve muligheder i forhold til arbejde/ uddannelse?</p> <p>Har du indtryk af, om Boostcamp har haft en betydning for det eller ej?</p>
Viborg Kommunes opfølgning	<p>Ved du om din søn/datters kontaktperson fra Viborg Kommune har fulgt op på din søn/datters deltagelse i Boostcampen?</p> <p>Hvis ja; ved du hvordan der er blevet fulgt op? Hvordan synes du det har fungeret?</p>
At være påørende	<p>Hvordan synes du det har været at være påørende til en søn/datter, der skulle på Boostcamp? (Før, under, og efter campen)?</p> <p>Har du fået øje på noget, som du synes var særligt godt?</p> <p>Eller på noget, som du undrer dig over, eller noget du synes burde gøres anderledes?</p>
Afrunding	<p>Hvis der igen skulle holdes en Boostcamp, ville du så anbefale den til andre påørende til unge autister? Hvorfor/ hvorfor ikke?</p>